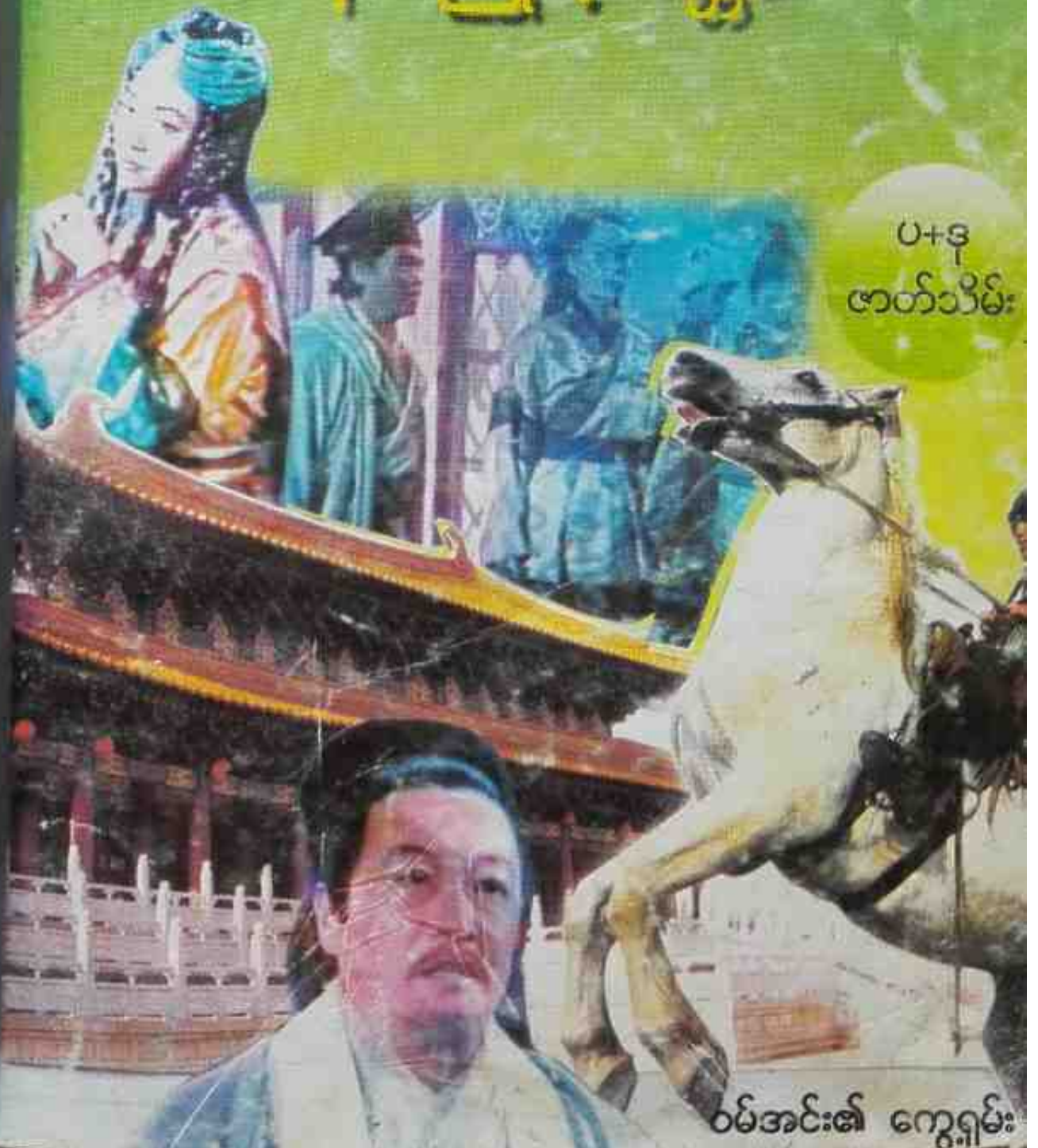

နန္ဒကျော်သူ

နောင်ကြိုးမဲ့ပေတ္တာ

ပ+ဒ
ဇာတ်သိမ်း

ဝမ်အင်း၏ ကွေ့ရှမ်း

နန္ဒကျော်သူ

ရှောင်ကြီးမဲ့မေတ္တာ

(ဒုတိယပိုင်းဇာတ်ဆိမ်း)

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး ... ဒို့. အရေး
 တိုင်းရင်းသားဝင်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ... ဒို့. အရေး
 အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ ခိုင်မြဲရေး ... ဒို့. အရေး
 နိုင်ငံစော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
 ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏
 ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ပြည်တမ်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဆန့်ကျင်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

ချီးမြှင့်သောလူကုန်စု

နေဝန်းနီမာ အနောက်ဘက်တွင် ဝပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်
 သွားပြီဖြစ်လေသည်။
 ထင်းစန်းတောင်ခြေရှိ တောအုပ်ထဲ၌ အမှောင်ထုက ကြီး
 ဖြစ်နေ၏။
 စီးကွက်အော်သံ ပုရစ်အော်သံများ ထွက်ပေါ်နေသည်။
 ညမွှေးပန်းရနံ့များသည် ထင်းပျံ့နေသည်။
 ညဘက်အစောရှာထွက်လာသည့် တိရစ္ဆာန်လေးတစ်ကောင်
 နီရိုးသားမျက်လုံးအစုံကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် မေဟူးက ခြေ
 မှမ်းရပ်လိုက်လေသည်။
 ထူမုခ် လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ထိုတောတိရစ္ဆာန်လေးမှာ
 စောလိ ထွက်ပြေးသွားလေသည်။

မေဟွား ထက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ရှေ့ဆက်လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

သစ်ပင်ချနွယ်ကြားမှ ကွေ့ပတ်ကာ ဖြတ်သန်းသွားပြီး
အတန်ကြာလျှင် ရှမ်းကုန်းချင်းနေထိုင်သည့်ဝါးအိမ်ကလေး
နှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ဝါးအိမ်ကလေးမှ ထွက်ပေါ်နေသော မီးရောင်များ
တွေ့မြင်နေရလေသည်။

မေဟွားက ဝါးအိမ်ကလေးကို အကဲခတ်ကြည့်ရာ
မှပင်....

‘ဟူး...ဟူး...ဟူး’

အဝတ်အစား လေတိုသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်
ကြားလိုက်ရလေသည်။

မေဟွား ရင်ထိတ်သွားသည်။

ထတိထားပြီးပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ် ကြည့်လိုက်
သည်။

အမှောင်ထုကြီးစိုးနေသည်မို့ သဲသဲကဲ့ကဲ့ တွေ့မြင်
တော့ မရှိပါချေ။

သို့သော်....

အမှောင်ရိပ်ထဲ၌ လူရိပ်အချို့ လှုပ်ရှားသွားသည်ကိုတော့
မထတိပြုမိလိုက်လေသည်။

‘ဘယ်သူတွေပါလိမ့်’

သူမ တွေးတောနေစဉ်မှပင်....

‘မြန်မြန်လာ’

သဲသဲကဲ့ကဲ့သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်
ရ၏။

ထို့နောက်....

သစ်ပင်ချနွယ်များအား တိုးဝှေ့ပြေးလွှားသွားသော
အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မေဟွားက မလှုပ်မဟုတ်နေလိုက်လေသည်။

ရုတ်တရက်မို့ ဧည့်သို့ပြုလုပ်ရမှုန်းမသိ၍ငြိမ်နေလိုက်ခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

လှုပ်ရှားသံများသည် တစ်စထက်တစ်စ ဝေးသွားပြီး
နောက်ဆုံး ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

မေတ္တာ၊ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ထူးခြားမှု တစ်ခုခုရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

ရှမ်းကုံးချင်းအား တွေးမိကာ စိတ်ပူလာပြီး ခပ်သွက်သွက် လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်....

‘ပဲ...ပဲ’

ဆိတ်အော်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင်....

‘အစ်ကို...အစ်ကို ဘယ်မှာလဲ’

ရှမ်းကုံးချင်း၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

‘ဟင်’

မေတ္တာ၊ ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

သူမသည် တုံ့ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ လှစ်ခနဲပြေးထွက်သွားလိုက်လေသည်။

ဤတွင်....

တစ်ဟုန်ထိုးပြေးလာသည့် ရှမ်းကုံးချင်းနှင့် ဝင်တိုက်မိလို ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

‘ဘယ်သူလဲ’

ရှမ်းကုံးချင်းသည် အော်ခေါက်ရင်းက သက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

မေတ္တာ၊က နောက်သို့ခုန်ဆုတ် လိုက်လေသည်။

‘သခင်မလေး လူမှားမယ်’

ဟုလည်း အော်ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဟင်’

ရှမ်းကုံးချင်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

သူမသည် မေတ္တာ၊၏အသံကို ချက်ချင်းမှတ်မိသွားသည်။

မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ဒေါ်လေး’

ဟု ခေါ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ပါ’

မေတ္တာက ရှေ့တိုးလိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းနှင့် မေတ္တာတို့ တွေ့ဆုံမိလိုက်ကြပြန်လေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီ...

‘ဒေါ်လေး၊ ဘယ်လို လုပ်လိုက်တာလဲ၊ ဒီလိုလုပ်ပုံ မစောင်းပါဘူး’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မေတ္တာက...

‘သခင်မလေး ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ကျုပ်ကဘာတွေများလုပ်လို့လဲ၊ ပြောခမ်းပါဦး’

ရှမ်းကုံးချင်းက...

‘ဒေါ်လေး၊ အစ်ကိုယင်ကျင်းဘယ်မှာလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

မေတ္တာက ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။

‘သခင်မလေး၊ ဘာပြောတာလဲ’

‘အစ်ကို့ကို ဒေါ်မလေးဖမ်းသွားတယ်မဟုတ်လား’

‘ဟင်’

မေတ္တာက ချက်ချင်းခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘မဖမ်းပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘အစ်ကို ပျောက်ဆုံးသွားပြီ’

‘ဒါဟာ....’

မေတ္တာသည် လမ်း၌ကြားခဲ့ရသော စကားသံ၊ လှုပ်ရှားသံနှင့် အဝတ်အစား လေတိုးသံများကို သတိရလာလေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက...

‘ကျွန်မကအိမ်ပြန်ဘူးဆိုတာနဲ့ ဒေါ်လေးတို့က အစ်ကို့ကို ဖမ်းဆီးလိုက်ကြတာမဟုတ်လား၊ ကျွန်မကို ဒီလိုအကျပ်ကိုင်ဖို့မကောင်းပါဘူး’

မေတ္တာ: ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘သခင်မလေးမှားနေပြီ၊ ကျုပ်က သခင်မလေးရဲ့ အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်ဖို့လာခဲ့တာပါ။ ခုမှ ဒီနေရာကိုရောက်လာတာပါ’

ရှမ်းကုံးချင်းက....

‘ခါဖြင့် ဦးလေးအိုရန်ကော’

‘သူက အိမ်ပြန်သွားပြီ’

‘ဟင်... ခါ... ခါဆို’

ရှမ်းကုံးချင်း: လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

မေတ္တာက လက်ကာပြလိုက်လေသည်။

‘သခင်မလေး၊ သူ့အပေါ် အထင်မှားပါနဲ့၊ သူဟာ သခင်ကြီးဆီကို အကျိုးအကြောင်း သွားပြောပြတာပါ။ ကျုပ်က သခင်မလေးကို စောင့်ကြည့်ဖို့နေခဲ့တာပါ။ သခင်မလေးရဲ့ကိစ္စကို သခင်ကြီးထဲပဲပြရှင်းပေးနိုင်တော့မှာမို့ ဒီလို လုပ်ရတာပါ’

ရှမ်းကုံးချင်းက....

‘ခါဖြင့် ဦးလေးနဲ့ခေါ်လေးက အစ်ကို့ကို ဖမ်းထားကြတာမဟုတ်ဘူးပေါ့’

မေတ္တာက....

‘ကျုပ်တို့ဟာ သခင်မလေးအတွက် စိုးရိမ်နေကြပေမယ့် သခင်မလေးစိတ်ဆင်းရဲအောင် ဘယ်တော့မှလုပ်ကြမှာမဟုတ်ပါဘူး’

ရှမ်းကုံးချင်းက....

‘ခါဖြင့် အစ်ကို့ကို ဖမ်းခေါ်သွားကြတာ ဘယ်သူတွေလဲ’

‘သူက အဖမ်းခံလိုက်ရတယ် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

ရှမ်းကုံးချင်းသည် ဆိတ်အော်သံ ကြားရသဖြင့် ထွက်ကြည့်ရာမှ ယင်ကျင်း ပျောက်ဆုံးသွားသည့် အကြောင်းကို ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

မေတ္တာမျက်လုံးပြူးသွားပြီး....

‘ကျုပ်ဒီကိုလာတုန်း လမ်းမှာ စကားပြောသံ၊ ပြေးလွှားသံတွေကြားခဲ့ရတယ်။ အဲဒါ ယင်ကျင်းကို ဖမ်းခေါ်သွားကြသတဲ့ပဲဖြစ်မယ်’

၁၂ နန်းကျော်သူ

ရှမ်းကုန်းချင်းက...

‘သူတို့ဘယ်မှာလဲဟင်’

‘အရှေ့ဘက်ကို ထွက်သွားကြတယ်’

ရှမ်းကုန်းချင်းသည် ဘာမှမပြောတော့ဘဲ အရှေ့ဘက်သို့ ဦးထည်ကာ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးသွားလိုက်လေတော့သည်။

‘သခင်မလေး၊ နေဦးလေ’

မေတွားသည် အော်ပြောရင်း ပြေးလိုက်သွားရလေတော့သည်။

* * *

အချိန်များ၊ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားသည်။

ကောင်းကင်ပေါ်တွင် လဝန်း ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကြယ်ကလေးများလည်း ဝမ်းလက် တောက်ပစွာစေသည်။

ကြယ်ရောင်လရောင်ဖြင့် ဝန်းကျဇီတစ်ခုလုံး လင်းလင်း ကျမ်းကျမ်း ဖြစ်လာသည်။

ကြည်လင်သာယာ လာလေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းနှင့် မေတွားတို့သည် လရောင်ကို အားပြုကာ တောအုပ်ထဲ၌ ယင်ကျင်းအား လိုက်လံရှာဖွေကြလေသည်။

ယင်ကျင်းသည် ကိုယ့်သဘောနှုစိုကိုယ် ထွက်ပြေး ရွှာခံတိမ်းသွားခြင်းမဟုတ်ဘဲ တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားခြင်း ခံနေရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်သွားကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် သဲကြီးမဲကြီး လိုက်လံရှာဖွေနေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လရောင် ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် သူတို့အတွက် ပိုပြီးခရီး တွင်လာသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းသည် ယင်ကျင်းနှုစိုအတူ တောအုပ်ထဲ၌ နေခဲ့သည်ဖြစ်၍ တောအုပ်အကြောင်းကို ကျမ်းကျဇီနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သူမသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်လိုက်ပြီး တောအုပ်ထဲ
သို့ရောက်လာသူများသည် စမ်းချောင်းလေးတက်သို့ ထွက်
သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် စမ်းချောင်းလေးဆီသို့ ဦးတည်ပြေးသွား
လိုက်သည်။

မေတ္တာကလည်း လိုက်သွားလေသည်။

စမ်းချောင်းလေးအနီးသို့ရောက်လျှင် သူတို့၏ ယူဆချက်
မှန်ကန်ခဲ့ကြောင်း သိလိုက်ရလေသည်။

စမ်းချောင်းလေး၏ ကမ်းစပ်မြေပျော့တွင် ခြေရာများ
ထင်ကျန်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

မေတ္တာက ကျမ်းကျင်စွာဖြင့် ခြေရာကောက်လိုက်လေ
သည်။

‘ဒီနေရာကို လူငါးယောက်ရောက်လာကြတယ်။ သူတို့
ဟာ လေးပင်တဲ့ပစ္စည်းအစ်ခုကို သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြတယ်။
စမ်းချောင်းကလေး တစ်ဖက်တမ်းကို ဖြတ်ကူးသွားကြတယ်’

ရှမ်းကူးချင်းက...

‘ဒါဖြင့် လိုက်သွားဖို့ပဲရှိတာပေါ့’

သူမသည် စမ်းချောင်းလေးကို ချက်ချင်းဖြတ်ကူးလိုက်
လေသည်။

မေတ္တာကလည်း လိုက်သည်။

တစ်ဖက်တမ်းသို့ ရောက်သွားကြပြီး ခြေရာခံကာ ဆက်၍
လိုက်သွားကြရာ မိုးစင်စင်လင်းသွားသောအခါ တောအုပ်
အပြင်တက်သို့ ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

ခြေရာများလည်း ပျောက်ကွယ်သွားပြီး မြေပေါ်၌ မြင်း
လှည်းဘီးရာများကို တွေ့ရလေသည်။

မေတ္တာက...

‘ဒီနေရာမှာ မြင်းလှည်းတစ်စီးကရပ်ပြီး စောင့်နေခဲ့တယ်။
ထင်ကျင်ကိုဖမ်းခေါ်လာသည့် ရောက်လာတာနဲ့မြင်းလှည်း
နဲ့ သယ်ဆောင်သွားပုံရတယ်’

ဟု ရှင်းပြလေသည်။

ရှမ်းကူးချင်းက အရှေ့တက်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်လိုက်လေ
သည်။

ထိုအခါ...

အတော်ဝေးဝေးတွင် မြို့တစ်မြို့ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်
လိုက်ရလေသည်။

ရှမ်းကုံးက...

‘သူတို့ အဲဒီမြို့ကိုသွားကြတာပဲဖြစ်မယ်’

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

မေဟွား ထောက်ခံလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ သူတို့သွားဖို့ ဒီတစ်လမ်းပဲရှိတယ်’

ရှမ်းကုံးချင်းစာ...

‘ဒါဖြင့် သွားကြရအောင်’

‘ကောင်းပြီ’

သူတို့သည် တွေ့မြင်နေရသောမြို့ဆီသို့ ဦးတည်ကာ ပြေး
လွှားသွားကြပြန်လေသည်။

* * *

ကြက်ငါးကောင်

မိုးစင်စင်လင်းပြီဖြစ်သည်။

နံနက်ခင်း နေရောင်ခြည်အောက်တွင် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး
သာယာလှပကာ မြို့ကလေးမှာ စည်ကားသိုက်မြိုက်နေပါ
တော့သည်။

ရှမ်းကုံးချင်းနှင့်မေဟွားတို့သည် ဟိုဟိုသည်သည် အကဲ
ခတ်ကြည့်ရင်း မြို့ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့သည် ယင်ကျင်းအား ဖမ်းဆီးခေါ်အောင်သွား
သောမြင်းလှည်းအား ရွာဖွေလိုက်ကြပါသော်လည်း မထင်သာ
စရာအောင်းနေသည့် မြင်းလှည်းတစ်စီးတလေမှ မတွေ့ရ
ပါချေ။

မြို့ကယ် လမ်းဆုံလမ်းခွဲသို့ရောက်သောအခါ နှစ်ယောက်
သား ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ကြလေသည်။

ရှမ်းကူးချင်း မျက်နှာလေးညှိုးနေပါသည်။

သူမသည် ငယ်ရွယ်နုနယ်ပြီး အတွေ့အကြုံမရှိသူဖြစ်ရကား
အခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့စားရသောအခါ စိတ်ဓါတ်ကျဆင်း
နေပါတော့သည်။

မေဟွားကား ဝါရင့်သိုင်းဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်ပါ
သည်။

ထို့ကြောင့်...

ယင်ကျမ်းအား ရှာမခွဲတော့သည်နှင့် အကြံထုတ်လိုက်
လေသည်။

‘မြင်းလှည်းဟာ တောအုပ်အပြင်ဘက်မှ ရပ်စောင့်နေခဲ့
တယ်။ လူငါးယောက်က ယင်ကျင်းကိုဖမ်းဆီးလာကြတော့မှ
မြင်းလှည်းနဲ့တင်ပြီး ဒီမြို့ကလေးကို ဦးတည်လာခဲ့ကြတယ်။
ဒီမှာပဲလမ်းစခန်းချောက်သွားတယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ မြင်းလှည်းနဲ့
မြင်းလှည်းမောင်းဆမ်းအကြောင်း စုံစမ်းလိုလဲဖြစ်တယ်။
မသင်္ကာစရာကောင်းတဲ့ လူငါးယောက်အကြောင်း စုံစမ်း
ရင်လဲဖြစ်တယ်။ မျက်ခြည်ပြတ်သွားစရာမရှိဘူး။ သဲလွန်စရာ

အများကြီးရထားတာပဲ။ လာ သခင်မလေး၊ မြင်းလှည်း
သမားတွေဆိုမှာ သွားပြီးစုံစမ်းလိုက်ကြရအောင်’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှမ်းကူးချင်းလည်း သဘောတူလိုက်လေသည်။

သူတို့သည် လမ်းကေးရှိ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ရပ်
ထားသော မြင်းလှည်းများကို တစ်ချက်ဝေ ကြည့်လိုက်ပြီး
မသိမှသာလှမ်းသွားလိုက်ကြလေသည်။

မြင်းလှည်းသမားများသည် အချင်းချင်းစကားပြောဆိုနေ
ကြပြီး ခမဟွားတို့ရောက်လာသောအခါ မြင်းလှည်းငှားမည့်
သူများဟု ထပ်မံသွားကြလေသည်။

တစ်ယောက်က...

‘အစ်မကြီးတို့ မြင်းလှည်းငှားမလို့လားဗျာ’

ဟု နှုတ်ဆက်မေးမြန်းလာလေသည်။

ခမဟွားက...

‘ငှားမလို့တော့မဟုတ်ပါဘူး။ သတင်းစုံစမ်းချင်လို့ပါ’

ဗျာ’

မေတ္တာသည် ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း မြို့မြင်သို့အငှားလိုက်
သွားသည့် မြင်းလှည်းရှိခရီး မေးမြန်းလိုက်လေသည်။

မြင်းလှည်းသမားများသည် အချင်းချင်းတိုင်ပင်လိုက်ကြ
ပြီးမှ...

ခရီးဝေးသို့ ငှားလိုက်သည့် မြင်းလှည်းတစ်စီးရှိကြောင်း

ထိုမြင်းလှည်းအား ကြွက်ငါးကောင်ဆိုသည့် လောဝါ
ကစားသမားများက ငှားရမ်းထားကြောင်း။

မကြာသေးမီကမှ မြို့ထဲမှထွက်သွားကြောင်း။

သူတို့သိထားသမျှ ပြောပြကြလေသည်။

သို့ဖြင့်...

မေတ္တာနှင့်ရှမ်းကူးချင်းတို့သည် ကြွက်ငါးကောင်အား
ခြေရာခံကာ လိုက်သွားကြပြန်လေတော့သည်။

ကြွက်ငါးကောင်ဟူသော သတင်းကိုကြားရပြီးနောက်ပို၍
၌ သတင်းစုံစမ်းရသည်မှာ လွယ်ကူသွားလေသည်။

များမကြာမီ။

ကြွက်ငါးကောင်သည် ဘုံကျောင်းတစ်ခု၌ ရောက်ရှိ
ကြောင်း စုံစမ်းသိရှိလိုက်ကြလေတော့သည်။

* * *

ဘုံကျောင်းလေး။

ကြွက်ငါးကောင်ရောက်ရှိနေသည်ဆိုသော ဘုံကျောင်း
လေးသည် တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်၌တည်ရှိလေသည်။

မေတ္တာနှင့်ရှမ်းကူးချင်းတို့သည် တောင်ကုန်းလေးပေါ်
သို့ တက်ရောက်သွားခဲ့ကြလေသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ကြည်လင်သာယာနေသည်။

ဘုံကျောင်းလေးမှာ ဆေးချမ်းကြည်နူးဖွယ်ရာ တည်ရှိ
နေပါတော့သည်။

မေတ္တာနှင့်ရှမ်းကူးချင်းတို့ ဘုံကျောင်းရှေ့သို့ရောက်ရှိ
သွားသောအခါ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးထူးထူးခြားခြားတိတ်ဆိတ်
နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

မေတ္တာ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

အခြေအနေကို သဘောမကျသလိုဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုစဉ်...

‘ဒေဂါလေး၊ ဟိုမှာမြင်းလှည်းတစ်စီး’

ရှမ်းကုံးချင်းက ဘုကျောင်းဝဲဘက်ရှိ သစ်ပင်များကြား
သို့ညွှန်ပြကာ ပြောလိုက်လေသည်။

မြင်းလည်းကိုတွေ့ရသော်လည်း လူသူတစ်စုံတစ်ယောက်
မတွေ့ရပေချေ။

မေဟွားက...

‘သခင်မလေး၊ ဒီမှာနေခဲ့ပါ’

ဟု ပြောကာ မြင်းလည်းရှိရာသို့ တစ်ဟုန်ထိုးပြေးသွား
လိုက်လေသည်။

‘ရှမ်းကုံးချင်းက နေရစ်ခဲ့ခြင်းမပြုဘဲ လိုက်သွားလေသည်။’

နှစ်ယောက်သား မြင်းလည်းအနီးသို့ရောက်သွားသည်နှင့်
အကျည်းတန်လှသော မြင်ကွင်းတစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ
တော့သည်။

မြင်းလည်းတံခါး ဟာလာဟင်းလင်းပွင့်နေပါသည်။

မြင်းလည်းအနီးမြေပေါ်တွင်လူနှစ်ယောက်လဲကျနေသည်။

မြင်းလည်းမောင်းသူနေရာ၌ လူတစ်ယောက်က ပုံပျက်
ပန်းပျက်ရှိနေပြီး မြင်းလည်းအိမ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာ

ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းက ပက်လက်စန်ကာ- ဇောက်ထိုးမိုးမျှော်
အနေအထားဖြင့်ရှိနေသည်။

အားလုံး- သွေးခြင်းခြင်းနီရဲနေကြပြီး ရက်ရက်စက်စက်
အသတ်ခံသားရပေတော့သည်။

‘အမယ်လေး’

ရှမ်းကုံးချင်းက အထိတ်တလန့်ရှေ့တစ်လိုက်လေသည်။

မေဟွားက...

‘သခင်မလေး နေခဲ့ပါ’

ဟု ပြောကာ ရှေ့တိုးသွားလိုက်လေသည်။

မြင်းလည်းအနီးသို့လှမ်းဝင်သွားပြီး သူမ စစ်ဆေးကြည့်
လိုက်သောအခါ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူလေးယောက်
သည် ရုတ်တရက်အငိုက်မိကာ အသတ်ခံလိုက်ရပုံမျိုးရှိသည်ကို
တွေ့ရလေသည်။

မေဟွားက...

‘ဒီလူတွေဟာ ဒီနေရာမှာလာပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်ကို
စောင့်မျှော်နေပုံမျိုးပဲ။ သူတို့ဟာ မထင်မှတ်တဲ့အချိန်မှာ
အငိုက်မိပြီး အသတ်ခံလိုက်ကြရတာဖြစ်မယ်’

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ် ဒေါ်လေး၊ အလောင်းလေးလောင်းပဲရှိ
တယ်ဆိုတော့ တစ်ယောက်ရှိရဦးမယ်’

ရှမ်းကုန်းချင်း၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် မေဟွား
လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းက အနီးသို့ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့လိုက်
လေသည်။

မေဟွားက....

‘သခင်မလေးက’

‘သူတို့ဟာ ကြွက်ငါးဖော်ပဲဖြစ်လိမ့်မယ် ဒေါ်ဒေါ်’

ရှမ်းကုန်းချင်း၏စကားကြောင့် မေဟွား သက်ပြင်းချလိုက်
စေသည်။

‘သူတို့ဟာ ကြွက်ငါးဖော်မဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းရ
လိမ့်မယ် သခင်မလေး’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲဒေါ်ဒေါ်’

‘ကြွက်ငါးဖော်သာဖြစ်နေကြမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့အတွက်
လမ်းစပျောက်သွားမှာမို့ပေါ့’

ရှမ်းကုန်းချင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

‘ဟင်း...အင်း’

ညည်းညူသံသဲသဲ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်
ရလေသည်။

မေဟွားနှင့်ရှမ်းကုန်းချင်းတို့ ကပျာစာသာ လှမ်းကြည့်
လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအခါ....

မလှမ်းမတမ်းရှိ ချုံပုတ်ကြီး တစ်ခုအတွင်းမှ လူတစ်
ယောက်တိုးထွက်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ တစ်ကိုယ်လုံးသွေးခြင်းခြင်းနီရဲနေကာ ချုံပုတ်
ထဲမှ ဝမ်းလျှားထိုးပြီး ထွက်လာခြင်းဖြစ်လေသည်။

‘စရ...ရေပေးပါ’

ဟုလည်း အငမ်းမရတောင်းနေသည်။

မေဟွားရော ရှမ်းကုန်းချင်းပါ ထိုလူအနီးသို့ ရိပ်ခနဲ
ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

မေတ္တာသည် ထိုလူအား ပေးမလိုက်ပြီ....

'ရှင်ဘယ်သူလဲ၊ ရှင်ကိုဘယ်သူတွေ့စေ တိုက်ခိုက်သွားကြ
တာလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ထိုလူက အားယူ၍....

'ကျုပ်က နံပါတ်ငါးကြွက်ပါဗျာ၊ ကျုပ်တို့ကို လူတစ်
ယောက်က ထမ်းစနိုးတောအုပ်ထဲက ရသေ့လေးတစ်ပါးကို
ဖမ်းခိုင်းတယ်၊ ကျုပ်တို့ဖမ်းခေါ်လာပေးတော့ ဝေ့မပေးဘဲ
ကျုပ်တို့ကို နှုတ်ပိတ်ဖို့ကြိုးစားခဲ့တယ်'

ဟု ပြောလာလေသည်။

ရှမ်းကူးချင်း မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

'အစ်ကိုယင်ကျင်းကို ဖမ်းသွားကြတာ ရှင်တို့ကိုး၊ ကဲ...
အစ်ကိုယင်ကျင်းဘယ်မှာလဲ ပြောစမ်း'

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

ထိုလူက....

'ရသေ့လေးကို သူတို့ခေါ်သွားပြီ'

မေတ္တာက....

ရသေ့လေးကို ဖမ်းခိုင်းတဲ့လူက ဘယ်သူလဲ'

'ကျားတောင်ကုန်းပိုင်ရှင်ပါ'

မေတ္တာ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီ....

'သူက ဘာကြောင့်ဖမ်းခိုင်းရတာလဲ'

'သူက'

ထိုလူက ဆုံးအောင် ခပြောလိုက်ရပါချေ။

'ဝှစ်'

ရုတ်တရက် ပစ်လွှင့်လာသော ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းက
ထိုလူ၏ရင်ဝဋ်စိုက်ဝင်သွားရာ ထိုလူမှာခေါင်းငိုက်စိုက်ကျကာ
သေဆုံးသွားလေတော့သည်။

'ဟင်'

'ဟာ'

၅၀ နန္ဒကျော်သူ

မေတ္တာနှင့် ရှမ်းကုံးချင်းတို့ လွတ်ခနဲရေရွတ်လိုက်ကြ၏။

ခားမြောင်ပစ်လွတ်လာရာဆိုသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြ၏။

လူရိပ်တစ်ခုသည် တောင်ကုန်းအောက်သို့ လျှင်မြန်စွာ ပြေးဆင်းသွားပြီး မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ် သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

‘တောက်’

မေတ္တာ့ ဒေါသတကြီးတက်ခေါက်လိုက်လေသည်။

‘သူတို့အကြောင်းကို သိစေချင်လို့ တင်နှုတ်ပိတ်လိုက် တာပဲ။ ဒါပေမယ့် မရတော့ပါဘူးလေ’

‘ဟုတ်တယ်။ အစ်ကို့ကို ဖမ်းခိုင်းတဲ့လူတွေဟာ ကျား တောင်ကုန်းကလူတွေဆိုတာ ကျွန်တို့သိရပြီပဲ။ ကျားတောင် ကုန်းကို လိုက်သွားကြတာပေါ့’

မေတ္တာ့က....

‘သခင်မလေးနေခဲ့ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက....

‘ဘာဖြစ်လို့လဲဒေါ်လေး’

မေတ္တာ့က တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်....

‘ကျားတောင်ကုန်းဟာ ခေတ်နေရာမဟုတ်ဘူး။ သိုင်း လော့ကမ္ဘာ နာမည်တစ်လုံးနဲ့နေတာ။ အကျိုးအကြောင်း မှခိုင်လိုက်သူတို့ကို သွားပြီးစွပ်စွဲလို့ မဖြစ်ဘူး’

ဟု ရှမ်းပြုလေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက....

‘ကြွက်ငါးဖော်က သူတို့ကိုခိုင်းတဲ့လူဟာ ကျား တောင် ကုန်းကလို့ ပြောခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား’

‘သူပြောခဲ့ပေမယ့် သူသေသွားပြီလေ’

‘အဲဒါဘာဖြစ်သလဲ။ ကျားတောင်ကုန်းကိုသွားပြီး ဖြေ ရှမ်းကြံဖို့ပဲ ရှိတော့တာပေါ့’

မေတ္တာ့ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘ယင်ကျင်းဟာ ရန်သူလက်ထဲမှာရှိနေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကျုပ်တို့ ထင်သလိုလုပ်လို့မရဘူး။ တော်ကြာ ယင်ကျင်းကို ပြန်မရတဲ့အပြင် ကျုပ်တို့အန္တရာယ်နဲ့ကြုံရမှာကို စိုးရိမ်ရသေး’

တယ်၊ အစစအရာရာ သတိထားပြီး ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မယ်၊
ကျုပ်တို့ဒီအတိုင်းသွားမေးလို့ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့လိုက ငြိမ်း
ကြမှာပဲ'

ရှမ်းကူးချင်းက မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

'အစ်ကို့ကိုဖမ်းထားပြီး ငြိမ်းလို့ရမလား'

မေဟွားက....

'ဗိုးရိမ်စရာ ရှိတာက ကျား တောင်ကုန်းဟာ အယ်
လောက်ပဲနာမည်ကြီးကြီး သခင်ကြီးနဲ့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ကြ
မှာတော့မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့်အခြေအနေမပေးရင် ဖမ်း
ကျင်းကိုသတ်ပစ်ပြီး အလောင်းကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်ကြလိမ့်
မယ်၊ပြီးရင် ဇွတ်ငြင်းကြလိမ့်မယ်'

'ရှင်'

ရှမ်းကူးချင်း ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

မေဟွားက....

'သခင်မလေး လိုက်လာရင် စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ ကျား
တောင်ကုန်းကို အန္တရာယ်ပြုမိမှာပဲ၊ ဒါဆိုရင် ဖြေရှင်းရခက်

သွားလိမ့်မယ်၊ - သင်ကျင်းကို အသက်ရှင်လျက် ပြန်နှိပ်ခို
အခွင့်အရေးဆုံးရှုံးသွားရလိမ့်မယ်'

ရှမ်းကူးချင်းက....

'ဒါ... ဒါဆိုရင် ကျွန်မဘာလုပ်ရမလဲဟင်'

ဟု စိတ်ပျက်အားလျော့စွာ မေးလေသည်။

မေဟွားက....

'သခင်မလေးအိမ်ပြန်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ'

'အိမ်ပြန်ရမယ်'

'ဟုတ်တယ်'

'ဟင်...ကျွန်မ မပြန်ချင်ဘူး'

ရှမ်းကူးချင်းက ငြိမ်းလိုက်လေသည်။

မေဟွားက....

'သခင်မလေး အိမ်ပြန်တာ အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်၊
အခုဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ကိစ္စ သခင်ကြီးကို အကျိုးအကြောင်းရှင်း

ပြလိုက်ရင် သခင်ကြီးက ဆက်ပိုက်ကြည့်မနေဘဲ ယင်ကျွန်းကို ကယ်တင်နိုင်အောင် ကြိုးစားလိမ့်မယ်၊ ဒါဆိုရင် ဘာမှ ဝေရာခေါ်စော့ဘူးပေါ့

ရှမ်းကုန်းချင်း၊ ဝိုင်သွားလေသည်။

သူမ၏အဘိုးဖြစ်သူ ရှမ်းကုန်းသခင်ကြီးကသာ ကူညီမည် ဆိုပါလျှင် ယင်ကျွန်းအား အမြန်ဆုံးကယ်တင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။

သို့သော်....

အဘိုးဖြစ်သူနှင့် ရင်ဆိုင်ဖို့ ဝန်လေးနေပါသည်။

သူမအိမ်ပြန်သွားရပြီဆိုလျှင် ရှမ်းကုန်းခြံဝင်း အပြန်ဘက် သို့ ထွက်ရဖို့လမ်းမြင်စော့ပါ။

ထို့အပြင်....

ယင်ကျွန်းအား အမှန်တကယ် ကယ်တင်ပေးခြင်း မပြုဘဲ လျစ်လျူရှုထားလိုက်မည်ကိုလည်း စိုးရိမ်မိသေး၏။

ယင်ကျွန်းမရှိတော့လျှင် သူမ၏အကြောင်းကို မည်သူမျှ လည်းသိနိုင်တော့မည်မဟုတ်ပါ။

ရှမ်းကုန်းခြံဝင်း၊ ဆမည်မက်ထင်ရမည့် အန္တရာယ်ကိုကာ ကျယ်ပြေးသွား ပြစ်သွားလိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား။

ရှမ်းကုန်းချင်း၊ ဝိုင်နေစဉ် မေတ္တာက....

'သခင်မလေးအိမ်ပြန်သွားပါ၊ ကျုပ်က ကျားတောင် နှုတ်ကို ဆခြေအနေ သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းက ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး....

'အစ်ကို့ကိုမတွေ့ရဘဲ ကျွန်မ အိမ်မပြန်တော့ဘူး'

ဟု ပြတ်သားစွာ ပြောလိုက်လေသည်။

မေတ္တာက....

'သခင်မလေး ဒီလိုခေါင်းမာနေမယ်ဆိုရင် ယင်ကျွန်းကို ဆက်ရှင်လျက် ပြန်တွေ့ရဖို့ ဝေးသွားလိမ့်မယ်'

ရှမ်းကုန်းချင်းက....

'ကိုစွဲမရှိဘူး၊ ကျွန်မဟာ ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းကို အားမကိုး ဆဲ ကိုယ်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးထားပါ။

အစ်ကိုယင်ကျင်းရဲ့ကိုစွ ကျွန်မဘာသာပြေရွင်းပါမယ်၊ လေးသာ အိမ်ပြန်ပါတော့

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မမျှော်လင့်သောစကားကို ကြားလိုက်ရသဖြင့်...

‘ဟေ’

မေဟွား ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

ထူမက ရှမ်းကု်ချင်းအား အိမ်ပြန်ခိုင်းခဲ့သည်။

ယခုတော့ ရှမ်းကု်ချင်းက ထူမအား တစ်လှည့် အိမ်ပြန် ခိုင်းနေပြီမဟုတ်ပါလား။

‘သခင်မလေး ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ ဒီစကားတွေ သခင်ကြီး ကြားသွားမယ်ဆိုရင် ရင်ကွဲသွားလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ရှမ်းကု်ချင်းက...

‘ဘိုးဘိုးအတွက် ကျွန်မစိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မကို တလေးလေးတစ်ယောက်လို သဘောထားနေတာကပေါ့’

တွေကို ရုပ်တန်းကရပ်ဖို့ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်မဟာ ရွှေလှောင် ချိုင့်ထဲက ငှက်ကလေးတစ်ကောင်လဲ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့် ကြမ္မာကိုယ်ဖန်တီးဖို့ ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ’

မေဟွား ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘သခင်မလေး မွားနေပြီ’

ရှမ်းကု်ချင်းက...

‘ကျွန်မမမှားဘူး၊ ဒေါ်မေး ကျွန်မနောက်ကို မလိုက်ခွဲ ပါနဲ့’

‘သခင်မလေးက ကျားစောင်ကုန်းကို သွားမလို့လား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘အို...ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ သခင်မလေး မှစီမံတတ်ရင် သူတို့ လက်ထဲ ရောက်နေတဲ့ ယစီကျင်း ဒုက္ခ ရောက်သွားနိုင်တာ ပေါ့’

ရှမ်းကု်ချင်းက...

‘ကိစ္စရရှိတူး၊ အစ်ကိုတစ်ခုခုဖြစ်သွားမယ်ဆိုရင် ကျွန်မလွှဲ ကာကပေါ့မှာ မနေရဲ့ဘဲရှိတော့တာပေါ့’

'သခင်မလေး'

မေတ္တာက ဆယ်တံတလန်တော်လိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက....

'ဒေါ်လေး၊ ကျွန်တို့မိသားစုပါနဲ့၊ ကျွန်မသွားပါရစေ
တေ့'

စကားဆုံးလျှင် ပြေးထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

မေတ္တာက....

'သခင်မလေး၊ ဘယ်သွားမလို့လဲ'

'ကျားတောင်ကုန်းကို သွားမလို့လေ'

'ကျားတောင်ကုန်း၊ ဘယ်မှာရှိဘယ်ဆိုတာမှော သခင်မ
လေးသိလို့လား'

'ဟင်'

ရှမ်းကုံးချင်းက ခြေလှမ်းရပ်သွားလေသည်။

သို့သော်....

'အို... သူတို့ဟာ နာခံနိုင်အောင်ကြားတယ်ဆိုရင် စုံစမ်းလို့
ရမှာပဲ၊ ဘာမှပူပူစရာမလိုပါဘူး'

ပြောပြီး ထွက်သွားရန်ဟန်ပြင်လိုက်ပြန်လေသည်။

မေတ္တာက....

'သခင်မလေး၊ လိုက်စုံစမ်းနေရင် အချိန်ကြာသွားမှာပေါ့၊
ပြီတော့ သခင်မလေး၊ လိုက်လံစုံစမ်းနေတယ်ဆိုတာကို သူတို့
ချက်ချင်းသိသွားကြမှာပဲ၊ ဒါဆိုရင် ယင်ကျင်းက ကျား
တောင်ကုန်းမှာ ရှိနေတယ်ဆိုရင်တောင် နေရာရွှေ့ပစ်လိုက်
ကြမှာပဲ'

ရှမ်းကုံးချင်း ငူငူကြီးဖြစ်သွားလေတော့သည်။

မေတ္တာက ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

'သခင်မလေးက ကျုပ်စကားနားထောင်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်
က ကျားတောင်ကုန်းကို အချိန်မီရောက်အောင် လိုက်ပို့
ပေးပါမယ်'

ရှမ်းကုံးချင်းက....

'ကျွန်တေ ဘာနားထောင်ရမှာလဲ၊ ပြောပါဦး'

ဟု မေးလေသည်။

မေတ္တာက....

'ကျားတောင်ကုန်းကိုရောက်ရင် သခင်မလေး စိတ်လိုက်
ခေါ်ပါ လုပ်ပို့ပါပဲ'

ရှမ်းကုန်းချင်းက....

'ဒါတော့စိတ်ချပါ၊ ကျွန်မ ဆင်ခြင်ပါ့မယ်'

မေတ္တာက....

'ဒါဖြင့် ကျားတောင်ကုန်းကို သွားလိုက်ကြရအောင်'
ဟု ပြောလေသည်။

* * *

နန္ဒာယ်

ကျားတောင်ကုန်း။
ကျားတောင်ကုန်းသည် ဆူးပင်များ၊ ကျောက်
ကျောက်ခဲများ ပေါများသော တောင်ကုန်းတစ်ခုဖြစ်
သည်။
တောင်ထိပ်ပိုင်းသို့ရောက်မှ စိမ်းလန်းသောသစ်ပင်အေး
တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။
ထိုသစ်ပင်များကြား၌ ကျားတောင်ကုန်းစခန်းမှ
ဆောက်အုတ်များကို တွေ့မြင်နိုင်လေသည်။
ကျားတောင်ကုန်းမှာ သိုင်းလောကတွင် ထင်ရှားသော
ရတနာတစ်ခုဖြစ်လေသည်။

၃၁ မြို့

တောင်ကုန်းပိုင်ရှင်မှာ ရွှေကျားလူကျွမ်းဖြစ်သည်။

လူကျွမ်းသည် ကျားလက်ဝါးသိုင်းဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ထပ်ရွားကျော်ကြားလာခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

ယခု...

မေဟွားနှင့်ရှမ်းကူးချင်းတို့သည် ကျားတောင်ကုန်းမှ ရောက်ရှိလာကြပြီဖြစ်လေသည်။

သူတို့သည် ညမိုးချုပ်သည်အထိ စောစိုဆိုးဆိုးနေထိုင်နေလေသည်။

အမှောင်ရိပ်ဖုံးလွှမ်းသွားတော့မှ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ လာခဲ့ကြလေသည်။

တောင်ပေါ်သို့တက်ရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် အစောပိုင်းမှ ရှိနေပါသည်။

သို့သော်...

မေဟွားတို့သည် ကျားတောင်ကုန်းမှ အစောပိုင်းများမှ ရှောင်ကျွမ်းကား အဆောက်အအုံများရှိသည့် နေရာအထိ တက်လာနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

ကျားတောင်ကုန်း အဆောက်အအုံများကား ခမ်းနားထည်ဝါစွာ ရှိနေပါသည်။

မီးအိမ်များ ထွန်းညှိထားသဖြင့် မီးရောင်ထိန်ထိန်လင်းလင်း နေ၏။

လှံရှည်ကို အစောင့်အကြပ်များထားလည်း လှံညှိလည်သွားလာရင်း စောင့်ကြပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

မေဟွားသည် အခြေအနေကို တစ်ချက်အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး...

'သခင်မလေး အပြင်တက်မှာနေခဲ့ပါ။ ကျုပ်အထံဝင်ပြီး အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

ရှမ်းကူးချင်းက...

'ကျွန်မလိုက်လို့ခရဘူးလား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

မေဟွားက...

‘သခင်မလေး သေသေချာချာကြည့်ပါ။ အစောင့်အကြပ်တွေ အတော်များတယ်။ သတိဝီရိယထားပြီး စောင့်ကြပ်နေတယ်။ ကျုပ်တို့လာမယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်သိနေကြပုံရတယ်’

မှန်ပေသည်။

အစောင့်များ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်နေကြပုံမှာ အန္တိဏ္ဍယ်၏အငွေ့အသက်ကို ရရှိထားကြသည့်သဘောမျိုး ဖြစ်နေပါတော့သည်။

မေဟွားက....

‘သခင်မလေး အပြစ်မှာပဲစောင့်နေပါ။ ကျုပ်မကြာခင် ပြန်လာခဲ့ပါ့မယ်’

စကားဆုံးလျှင် ကိုယ်ဖွေပညာအသုံးပြုကာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

မေဟွားသည် အမှောင်ရိပ်ထဲ၌ ကျွမ်းကျင်စွာ လှုပ်ရှားရမ်း တစ်ခက်အတွင်းမှာပင် မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားလေတော့သည်။

ရှမ်းကူးချင်းက သစ်ပင်တစ်ပင်နောက်ကွယ်တွင် စောင့်ဆိုင်းနေလိုက်လေသည်။

မေဟွားကား ပျောက်ကွယ်သွားပြီး အရိပ်အယောင်ပင် မမြင်ရပါတော့ချေ။

သူမသည် ကျားတောင်ကုန်းစခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားနိုင်ခြင်း ရှိ၍ ဓိတိရပါ။

အစောင့်များက ပုံမှန်အတိုင်း လှည့်လည် စောင့်ကြည့်နေဆဲ....

အဆောက်အအုံများတွင် မီးရောင်များထိန်ထိန်လင်းလင်းခွမ်းကူးချင်းသည် စောင့်ဆိုင်းနေရင်း စိတ်ရွေ့ည်သက်လာလေတော့သည်။

သူမသည် ယင်ကျင်းနွဲ့ပတ်သက်လာလျှင် မလေသည်။ မယုံနိုင်အောင်လည်း ဖြစ်လာလေသည်။

‘ဒေင်္ဂါလေးဟာ ငါနဲ့အစ်ကိုယင်ကျင်းပတ်သက်နေတယ်။ သဘောကျတာမဟုတ်ဘူး။ အစ်ကိုယင်ကျင်းကို ဖမ်းသွားတာဟာ ရန်သူတွေ့လက်ချက်လား။ ဒေင်္ဂါလေးကပဲ လှည့်စားခဲ့တာလား’

သူမသည် မေဟွားကိုလည်း မယုံတော့ပေ။

ထို့ကြောင့်....

‘ငါ့ကိုယ်တိုင်အထဲဝင်ပြီး စုံစမ်းကြည့်တာ ကောင်းမယ်’

ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

သူမသည်ပုန်းကွယ်ရာမှထွက်ကာ မြောက်ရိပ်ခိုပြီး အဆောက်အအုံများအနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားလိုက်လေသည်။

အစောင့်အကြပ်များ လှမ်းလာနေကြသည်ကို တွေ့ရလျှင် ခေတ္တငြိမ်နေလိုက်ပြီး အစောင့်များ ဖြတ်ကျော်သွားသည်နှင့် နှစ်ရှေ့တိုးသွားလိုက်လေသည်။

တော့သဖြင့်...

မေဟော့အောင်မျှကြာလောအခါအဆောက်အအုံများအနီးသို့ သိ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

‘သခင်မလေ ပြန်လာခဲ့ပါ...’ ချဉ်းသည် အဆောက်အအုံများကို အကဲခတ်လိုက်သည်။

‘ဟင်ကျင်းအား မည်သည့်အဆောက်အအုံ၌ ဖမ်းဆီးထားသနည်းဟု တွေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။’

ထို့နောက်...

အဆောက်အအုံတစ်ခုအနီးသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ချဉ်းကပ်သွားလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

‘ဟေ့... ဘယ်သူလဲ၊ ရပ်လိုက်စမ်း’

အော်ငေါက်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အစောင့်အချို့ ဟိုမှသည်မှထွက်ပေါ်လာပြီး ရှမ်းကု်၊ ချဉ်းအား ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေတော့သည်။

‘ရှမ်းကု်၊ ချဉ်း ထိတ်လန့်သွားသည်။’

သူမသည် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေဘဲ...

‘သွားစမ်း’

ဟု အော်ငေါက်ကာ ဆီးတို့တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း’

‘အား’

‘အမယ်လေး’

‘ထေပါပြီဗျ’

စူးရှကျယ်လောင်သောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ပြေးဝင်လာသော အစောင့်အကြပ်များမှာ တစ်ယောက်
ပြီးတစ်ယောက် လွှဲစဉ်သွားကြလေတော့သည်။

ဤတွင်....

‘ရန်သူ....ရန်သူ’

အော်ဟစ်သံများ ဟိုမှသည်မှထွက်ပေါ်လာ၏။

အစောင့်များ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာကြသည်။

ရှမ်းကုံးချင်း ထွက်မပြေးနိုင်အောင် အထပ်ထပ်ပိတ်ဆို့
ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေတော့သည်။

* * *

‘ဒေါင်....ဒေါင်....ဒေါင်....ဒေါင်’

‘ရန်သူ....ရန်သူ’

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာနေ
သည်။

ကျားတောင်ကုန်းတစ်ခုလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား
လေသည်။

မီးရောင်များလည်း ထိန်ထိန်လင်းလင်းသည်။

ရှမ်းကုံးချင်း မှင်တက်နေမိစဉ်....

‘မပြေးနဲ့’

အော်ငေါက်သံများနှင့်အတူ ကျားတောင်ကုန်းမှလူများ
သည် ရှမ်းကုံးချင်းအား ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

သူမသည် ကျားတောင်ကုန်းမှလူများအား ထိုးဖောက်
တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

‘အားလုံး နောက်ဆုတ်လိုက်စမ်း’

အောင်မြင်ခန့်ညားသော ဟန်တားသံ ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

ကျားတောင်ကုန်းမှလူများ ချက်ချင်းနောက်ဆုတ်လိုက်
လေသည်။

အထပ်ထပ်ပိုင်းရုံသာကြည့်မျှားအလယ်၌ လမ်းကြောင်း၊
လေးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ထိုလမ်းကလေးအတိုင်း လူတစ်ယောက်က လျှောက်လှမ်း
လာလေသည်။

ထိုလူမှာ အဘက်ပါးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိသည်။

ဥပဓိရုပ်တည်ကြည်ခန့်ညားပြီး ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှင်
တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေသည်။

‘သခင်ကြီး သက်တော်ရာကျော်ရှည်ပါစေ’

‘ကျားတောင်ကုန်း အခွန်ရှည်ပါစေ’

ကြေးကြော်သံများ တစ်ခဲနက်ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ကျားတောင်ကုန်းပိုင်ရှင်နှင့်မှိုထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံလိုက်ရသည်
မဟုတ်ပါလား။

ကျားတောင်ကုန်းပိုင်ရှင်လူကျင်းမှာ ထိပ်သီးသိုင်းသမား
တစ်ယောက်ဖြစ်ပေသည်။

မကောင်းသူပယ် ကောင်းသူကယ်သည့် အဖြူရောင်သိုင်း
ထမားတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည်။

လူကျင်းသည် သူမ၏ချစ်သူယင်ကျင်းအား အဘယ်ကြောင့်
ပစ်ဆီးခေါ်ဆောင်သွားရပါသနည်း။

ရှမ်းကုံးချင်းက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကော ဦးညွတ်လိုက်သည်။

‘ကျားတောင်ကုန်းပိုင်ရှင်ကြီးကို ဂါရဝပြုပါတယ်ရှင်’
လူကျင်းက...

‘ကျုပ်ကလဲ ရှမ်းကုံးသခင်မလေးကို လေးစားပါတယ်၊
ကျားတောင်ကုန်းကို ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် ညှို့ခံပြုစုပါ
ရစေ၊ ညှို့ခန်းထဲကိုကြွပါ’

ရှမ်းကုံးချင်းသည် ငြင်းဆန်၍ အကြောင်းထူးမည်မဟုတ်
ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

‘ကျေးဇူးပါပဲရှင်’

လူကျင်းက...

‘ဒီဘက်ကိုကြွပါ’

ရှမ်းကူးချင်းသည် လူကျင်း ခေတဆောင်ရာနေ့စက်သို့ လိုက်ပါသွားလေ၏။

မကြာပါချေ။

မီးရောင်များ ထိန်ထိန်လင်းနေသော ညှော်ခန်းဆောင် အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

ညှော်ခန်းမှာ ကြီးမားကျယ်ဝန်းလှပေသည်။

အခန်းထဲ၌ အဖိုးတန်ပရိဘောဂများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။

ရှမ်းကူးချင်းသည် ညှော်ခန်းအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ မျက်လုံးပြူးကျယ်သွားသည်။

အကြောင်းမှာ...

သူမအား အပြုံးဖြင့်ဆီးကြိုနေသည့် မေဟွားအား တွေ့မြင်လိုက်ရသောကြောင့်ဖြစ်၏။

'ဟင်...ခေတဆေး'

ရှမ်းကူးချင်း လွတ်ခနဲခေတလိုက်သည်။

မေဟွားကလည်း သူမအား လက်ယပ်ခေတလိုက်သည်။

'အခပ်လေး၊ ဒီကီလာပါ'

ရှမ်းကူးချင်းသည် မေဟွားအနီး၌ သွားရောက်ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ကျားတောင်ကုန်းပိုင်ရှင်လူကျင်းက သူတို့အတွက်လိုလေးစားမှု ညှော်ခန်းပြုစုပေးလေသည်။

လူကျင်းက...

ရှမ်းကူးချင်းမိသားစုကို ကျုပ်က ကြည်ညို လေးစားခဲ့တာကြာခဲ့ပါပြီဗျာ၊ အခုမှပဲ ရှမ်းကူးချင်းအခပ်လေးနဲ့ လူချင်းတွေ့ရတာတယ်'

ရှမ်းကူးချင်းက...

ကျွန်မကလဲ ကျားတောင်ကုန်းအခပ်ရဲ့ ယထမ်းကို ကြားခဲ့တာ ကြာပါပြီ၊ အခုလို တွေ့ဆုံရတာဝမ်းသာပါတယ်ရှင်'

သူမသည် မေဟွားအားဆိုလျှင်ကြည့်လိုက်လေသည်။

သူတို့သည် ကျားတောင်ကုန်းသို့ ရောက်လာခြင်းမှာ မိတ်ဆွေဆန်သော ရောက်လာခြင်းမျိုး ဟုတ်ပင်။

ရန်သူပမာ တိတ်ဆိတ် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်ပေသည်။

ကြွက်ငါးဖော်ထံမှ ရရှိခဲ့သောသတင်းအသိုင်း ဆိုပါလျှင် ကျားတောင်ကုန်း၏လုပ်ရပ်သည်လည်း ရန်သူပမာ ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုကိစ္စအား မည်သို့ ဖြေရှင်းမည်နည်းဟူသော သဘောဖြင့် ရှမ်းကူးချင်းက မေဟွားအား ကြည့်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

မေဟွားကလည်း သူမ၏အကြည့်ကို နားလည် သဘောပေါက်ထားလေသည်။

သူမသည် လူကျင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ပြီး...

‘ကျွန်မတို့ ဒီနေရာကို ညကြီးအချိန်မတော် ဝင်ရောက်မိတဲ့အတွက် ခွင့်လွှတ်ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မတို့ဟာ အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်းကိစ္စ တစ်ခုကြောင့် လာခဲ့ရတာပါ’

လူကျင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ပြောပါဗျာ’

မေဟွားက....

‘ကျွန်မတို့က လူတစ်ယောက်ကို လာရှာတာပါ’

‘လူတစ်ယောက်’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

‘ဘယ်သူများလဲဗျာ၊ ကျုပ်တို့ ကျားတောင်ကုန်းက....’

မေဟွား ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျားတောင်ကုန်းကလူ မဟုတ်ပါဘူးရှင်’

‘ဪ’

လူကျင်း အံ့ဩသွားပုံရလိုက်သည်။

မေဟွားကို နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ဒါဖြင့် ဘယ်သူများလဲ ပြောပါဦးဗျာ’

‘ယင်ကျင်း’

လူကျင်း ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

‘ယင်ကျင်း ဟုတ်လား၊ ကျုပ်တို့ ကျားတောင်ကုန်းမှာ ယင်ကျင်းဆိုတဲ့နာမည်နဲ့ ဘယ်သူမှ မရှိပါလား’

မေဟွားက....

‘သခင်လေးဟာ ကျားတောင်ကုန်းကလူမဟုတ်ပါဘူးဒါပေမယ့် သူ့ကို ကျားတောင်ကုန်းက ဖမ်းဆီးထားတယ်ဆိုတာ သတင်းကြားလို့ လာခဲ့တာပါ’

သုမ၏စကားအဆိုတွင် လူကျင်းက ရယ်ခမာလိုက်လေသည်။

‘ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဗျာ၊ ယင်ကျင်းဆိုတာ ဘယ်သူဘယ်ဝါ မှန်းမသိဘဲ ကျုပ်က ဘာဖြစ်လို့ဖမ်းဆီးထားရမှလဲ’

မေတ္တာက....

‘ဒါဖြင့် ကြွက်ငါးကောင်ပြောတဲ့ စကားကို ဘယ်စားထားမလဲရှင်’

‘ကြွက်ငါးကောင်ဆိုတာ လူကောင်းတွေမှ မဟုတ်ဘဲ သူတို့ပြောတဲ့စကားတွေကို ယုံဖို့ခက်ပါတယ်’

မေတ္တာက....

‘တကယ်လို့သာ သူတို့ပြောတိုင်း ယုံခဲ့ရင် မှားလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သေကားနီးလူတစ်ယောက်ဟာ အမှန်ကိုသာ ပြောကြတယ်လို့တော့ ကျွန်မ ယုံကြည်နိုင်ပါတယ်’

သူသည် လူကျင်းအားစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘သခင်လေးဟာ ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းနဲ့ ပတ်သက်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းရဲ့ မျက်နှာကို ထောက်ထား’

အခုနဲ့ သခင်လေးကို ပြန်လွှတ်ပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်ရှင်’

လူကျင်းသက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်က ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းကို လေးစားပါတယ်။ ကျုပ်ကို အခုလို ထာပြိုးပြောဆိုနေတာတွေကိုလဲ သည်းခံခွင့်လွှတ်လိုက်ပါရယ်။ ကျုပ်က ယင်ကျင်းကိုဖမ်းထားဖို့မပြောနဲ့သိင်္ဃောင့်မှသိပါဘူးဗျာ’

ရှမ်းကုန်းချင်း ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

လူကျင်းက ဗာဇင်လိမ်ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရှမ်းကုန်းချင်း နားလည်ထားလေသည်။

သူမသည် ထိုခုံရာမှ ဝုန်းခနဲထလိုက်သည်။

‘ရှင်လိမ်ပြောနေတာ၊ အစ်ကိုယင်ကျင်းဟာ ဒီမှာပဲရှိရမယ် အခုချက်ချင်းထုတ်ပေးပါ’

လူကျင်းက....

‘သခင်မလေး၊ ဓတဏှားမစွပ်စွဲပါနဲ့ဗျာ။ ကျုပ်က သခင်မလေးရဲ့အတိုးမျက်နှာခကြာဇွီ ဒီလောက်သည်းခံနေတာပါ’

ရှမ်းကုန်းချင်းက....

‘ကျွန်မလဲ ကျားတောင်ကုန်းကိုလေးစားလို့ အခုလို ပြောနေတာပါ။ အစ်ကိုယင်ကျွန်း၊ ဒီမှာရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိထားပြီးပါပြီ။ သူ့ကိုမတွေ့ရဘဲ ကျွန်မပြန်မှာမဟုတ်ပါဘူး’

လူကျွန်းက....

‘မိန်းကလေးတွေချင်တဲ့လူ ဒီနေရာမှာမမရှိတာ ကျုပ်တယ်လိုပြောရမလဲ’

ရှမ်းကုန်းချင်း ပိုပြီးဒေါသထွက်လာသည်။

‘တကယ်လို့သာ အစ်ကိုယင်ကျွန်းကိုထုတ်ပေးရင် ကျားတောင်ကုန်းကို မီးရှို့ပစ်လိုက်မယ်’

လူကျွန်းက ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

သူ၏မျက်နှာ ခက်ထန်တမ်းမာ၍နေလေသည်။

‘ကျုပ်က ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းကိုလေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျားတောင်ကုန်းကို ဇော်ကားလာရင်လဲ သည်းခံမှာမဟုတ်ပါဘူး’

ရှမ်းကုန်းချင်းက....

‘ကောင်းပြီလေ။ ရှစ်တို့ တယ်လောက်ခေါင်းမာနိုင်ကြမလဲ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့’

စကားဆုံးသည်နှင့် တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။ ထိုစဉ်....

‘သခင်မလေး ခဏ’

မေဟွားက ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

သူမသည် ရှေ့ကိုလှမ်းထွက်လိုက်ပြီး....

‘ကျားတောင်ကုန်းရဲ့ပညာကို ကျွန်မလေ့လာပါရစေ’

လူကျွန်းက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟား....ဟား....ဟား’

သူ၏ရယ်ခေသံကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘ကောင်းပြီ ကောင်းပြီ။ ကျားတောင်ကုန်းကို ညကြီးအချိန်ခတော် ကျူးကျော်ဝင်လာခဲ့မှတော့ ကျုပ်ကလဲ လှက်ပိုက်ကြည့်နေလို့ တယ်ဖြစ်နိုင်ပါတော့မလဲဗျာ’

သူတို့သည် ရှေ့သို့လှမ်းထွက်ကာ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ရလေသည်။

လုကျင်းက....

'ကျားတောင်ကုန်းဟာ လွယ်လွယ်နဲ့ စော်ကားလို့ရတဲ့ နေရာမဟုတ်ဘူးဆိုတာမှတ်ထားပါ။ ကျုပ်ရဲ့ ကျားနိုင်လက် ဝါးသိုင်းကွက်ကို ထတိထားပါ'

စကားဆိုလျှင် လက်ဝါးနှစ်ဖက်တွင် အတွင်းအား ဝှေ့စည်းကစ တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

မေဟွားကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်သည်။

ညှို့ခန်းမအောင်အတွင်း၌ ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲဖြစ်ပေါ်လာ၏။

* * *

တိုက်ပွဲဖြစ်ပေါ်လာသည်။

လုကျင်းနှင့် မေဟွားတို့ ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

နှစ်ယောက်သာ၊ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ကြပြီး တစ်ခဏ အကြာတွင်....

'ဝုန်း'

ကျယ်လောစိသော အသံဘစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာ၏။

လုကျင်းနှင့် မေဟွားတို့ မြိုင်တူ နှောက်ဆုတ်လိုက်ကြလေသည်။

မေဟွားက....

'ရှုဖို့ရဲ့ ကျားနိုင်လက်ဝါးက ဘယ်ဆိုလို့လဲ'

လုကျင်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

'ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းရဲ့ သိုင်းပညာကို လေးစားပါတယ် ခင်ဗျာ'

မေဟွားက....

'တကယ်လို့သာ ကျွန်မက လက်နက်ပုန်းကို ထုတ်သုံးမယ်ဆိုရင်ရော'

လုကျင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ရပါတယ်၊ ကျုပ် လေ့လာကြည့်ပါရစေ'

၆၀ နန္ဒကျော်သူ

‘ကောင်းပြီ၊ ရှင်သတိထားပါ’

မေတ္တာသည် လက်နက်ပုန်းဖြူတိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်
လေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းစ...

‘ဒေါ်လေး၊ ကျွန်မတို့ဟာ သူနဲ့သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့
လာခဲ့ကြတာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကိုဖမ်းပြီး အစ်ကို ယင်ကျမ်း
ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ မေးရမယ်၊ ဒါ့အရေးကြီးဆုံးပဲ’

ဟု ဝင်ပြောလိုက်လေသည်။

မေတ္တာ့အ...

‘စိတ်ချသခင်မလေး၊ သူ့ပစ္စည်းပြောလာရစေမယ်’

သူမသည် လက်နက်ပုန်းဖြူ တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်
လေသည်။

‘ထိုစဉ်မှာပင်....’

‘ဝှစ်....ဝှစ်....ဝှစ်’

လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

လက်နက်ပုန်းလေးများ၊ တရစပ် ပစ်လွှဲလာလေသည်။

မေတ္တာ့ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုလက်နက်ပုန်းအလေးများ၊ ပစ်လွှဲလာပုံမှာ အလွန်
ထူးခြားလေသည်။

မည်သည့်အရပ်မှပစ်လွှဲလာမှန်း မသိရပါ။

အဓိကကျသော သွေးကြောနေရာများသို့ပြီးတည်ကာ ပစ်
လွှဲလာ၏။

မထင်မှတ်သော ရှုထောင့်မှ ပစ်လွှဲလာပုံမျိုး ဖြစ်လေ
သည်။

မေတ္တာ့ ရင်ထိတ်လာသည်။

လူကျင်းအား ဆက်လက် တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ ကပျာ
ကယာနောက်ဆုတ်လိုက်သည်။

လူကျင်းလည်း ကပျာကယာနောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

သို့တိုင်....

ခြမ်း’

အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ပစ်လွှဲလာသည့် လက်နက်ပုန်းလေး နှစ်ခုသည် အချင်းချင်း ထိတွေ့မိလိုက်ပြီး လက်နက်ပုန်းလေး တစ်ခုသည် လူကျွမ်းအား ထိမှန်သွားလေတော့သည်။

‘အား’

လူကျွမ်း လွတ်ခနဲ အော်လိုက်သည်။

ဗဟိုဖွဲ့စည်းပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ဖင်ထိုင်ကျသွားလေသည်။

‘ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်’

လက်နက်ပုန်းလေးနှစ်ခုသည် လင်းနီ နှစ်ဘောင်အလား အဝေးသို့လွှဲထွက်သွားပြီး မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

တိုက်ပွဲသည် ရုတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်သွားပြီး မျက်စိတစ်မိတ်လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ပြီးဆုံးသွားလေသည်။

လူကျွမ်းက ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ လဲကျနေလေသည်။

မေတ္တာ၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားသည်။

‘ခွမ်း... ခွမ်း... ခွမ်း’

‘မလွတ်စေနဲ့ ဝိုင်းထား’

ကျားတောင်ကုန်းမှလူများက ဆတိဝင်လာပြီး ချက်ချင်း ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။

ရမ်းကူးချင်းကလည်း ချက်ချင်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

မေတ္တာကတော့ အမှုမထားပါချေ။

လူကျွမ်းထံသို့ လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

လူကျွမ်းသည် လဲနေရာမှ လူးလိမ့်ထလိုက်သည်။

သူ၏မျက်နှာ ဖြူဖူးနေ၏။

သူ၏လက်နှစ်ဖက်သည် ရင်ဝကို ဖိထားလေသည်။

လက်ချောင်းလေးများကြားမှ သွေးများ တစ်စုံစီစီ စီးကျနေသည်။

မေဟွားက....

‘ရှင်ကိုတိုက်ခိုက်သွားတဲ့လူကို ရှင် သိတယ်မဟုတ်လား’

လုကျင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်’

‘သူ ဒီလိုလုပ်လိမ့်မယ် လို့ ရှင် မထင်ခဲ့ဘူးမဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘သူက ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ရတယ်ဆိုတာ ရှင်သိသလား’

လုကျင်းက....

‘သူ့က ကျုပ်ကို နှုတ်ပိတ်ချင်နေတာကိုး’

‘အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ’

‘မင်းတို့ကြောင့်ပေါ့’

မေဟွား ခေါင်းခါလိုက်သည်။

‘ရှင်များနေပြီ၊ ရှင်ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကြောင့် အခုလို ဖြစ်ရတာ’

လုကျင်း အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

‘သူ ဒီလိုလုပ်သမိုင်းဘူး’

မေဟွားက....

‘ယင်ကျင်းဟာ ဒီလောက်တောင် အရေးကြီးတဲ့လူ တစ်ယောက်ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ မထင်ခဲ့မိဘူး’

ရှမ်းကုန်းချင်းက ရှေ့တိုးလိုက်လေသည်။

‘ဒေင်လေး၊ အစ်ကိုဟာ....’

မေဟွား လက်ကားပြလိုက်သည်။

‘သခင်မလေး ကိုယ်တိုင်ကစေ ယင်ကျင်း အကြောင်းကို အများ သိထားသေးလို့လဲ’

‘ကျွန်မ’

ရှမ်းကုန်းချင်း မည်သို့ပြောရမှန်းမသိဖြစ်သွားသည်။

ယင်ကျင်းနှုတ်ပိတ်သက်၍ သူမ ဘာမျှမသိရသေးသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်ထားလေသည်။

မေတ္တာသည် လူကျင်းအားကြည့်လိုက်သည်။

‘ယင်ကျင်း ဘယ်မှာလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

လူကျင်းက....

‘ဟု ဝီရောဓိရာဇာမရှိဘူး’

ဒါဖြင့်....

လူကျင်းက....

ကျုပ်ငြင်းလို့မရတဲ့ လူတစ်ယောက်က ထင်းစန်းတောင်ခြေအောက်က ရဲဘော် လေးတစ်ပါးကိုဖမ်းဆီးပေးဖို့ အကူအညီတောင်းခဲ့တယ်။ ကျုပ်လဲငြင်းလို့မရဘဲနဲ့ ကြွက်ငါးကောင်ကို ဝေပေးပြီးခိုင်းလိုက်မိတယ်။ ကြွက်ငါးကောင်ဟာ ရဲဘော်လေးကိုဖမ်းဆီးရမိခဲ့တယ်လို့ သတင်းကြားခဲ့ရတယ်။ အမှန်တကယ် ကြွက်ငါးကောင်ဟာ ယင်ကျင်းကို ထင်းစန်းတောင်အောက်က ချိန်ထားတဲ့နေရာကို သွားဖို့ ပေးခဲ့ပြီးရင် ကိုစုပတ်သွားပါပြီ။ ရှေးတော့

မေတ္တာက....

‘ယင်ကျင်းဟာ ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းနဲ့ ပတ်သက်နေ ပါဆိုတာကို ရှင် အသိနောက်ကျသွားတာပေါ့’

လူကျင်းက....

‘သူဟာ သာမန်ရဲဘော်လေးတစ်ပါးမဟုတ်ဘဲ နောက်ကွယ်မှာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိဖို့ကိရုတယ်။ ဒါပေမယ့် အသိနောက်ကျနေပါပြီ’

လူကျင်းသည် သူ၏လူများဘက်သို့လှည့်ကာ လက်ခွင့်အမ်းပြုလိုက်ပြီး....

‘သူတို့ကိုမနှောင့်ယှက်နဲ့၊ သူတို့သွားပါစေ’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ကျားတောင်ကုန်းမှလူများ ချက်ချင်းနောက်ဆုတ်သွားကြလေသည်။

မေတ္တာက....

‘ရှင်ကို ဘယ်သူကခိုင်းခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောပြနိုင်လော့’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လူကျင်းက....

‘လောကပေါ်မှာ လက်နက်ပုန်းပစ်ပညာနဲ့ ပတ်သက်တာ
ရှင် ရှမ်းကု်းခြံဝမ်းက အောက်ဝိဇ္ဇာမေဟွားဟာ အတော်ဆုံး
လို့ပြောကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့်’

သူက စကားကိုတစ်ပိုင်းတစ်စဖြစ်စို့ ရပ်ထားလိုက်လေသည်။

မေဟွား မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

‘ရှင်ဆိုလိုတာက’

လုကျင်းက....

‘ခင်ဗျား မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ပဲမဟုတ်လား’

မေဟွား မသိမသာ ခြေတစ်လှမ်းနောက်ဆုတ်လိုက်သည်။

သူမ၏မျက်နှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်သွားလေသည်။

လုကျင်းက....

‘ကျုပ်ကို လက်နက်ပုန်းထိမှန်သွားခဲ့ပြီ၊ ကျုပ်နောက်ထပ်
အသက်ရှင်နိုင်ရင် သုံးရက်ပဲ၊ ကျုပ်သိတာတွေလဲ အခါလုံး
ပြောပြပြီးပါပြီ။ အခုလိုကြုံတွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ
မမျှော်လင့်ခဲ့မိဘူး။ ကျုပ်က အသေးအဖွဲ့ကိစ္စလေးတစ်ခုလို့
သဘောထားခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့်’

မေဟွား သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

သူမသည် ရှမ်းကု်းချင်းဘက်သို့လှည့်လိုက်ပြီး....

‘ထခင်မလေး၊ ကျုပ်တို့သွားကြပါစို့’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

* * *

ထင်းနို့သခင်

အရှေ့ဘက်တွင် အရှက်ဦး၏ရောင်ခြည်များ ထွက်ပေါ်
လာခြင်းဖြစ်၏။

မိုးစင်စင်လင်းလာလေတော့သည်။

အချို့သောအိမ်များမှ ကလေးငိုသံ၊ ချောင်းဆိုးသံများ
ထွက်ပေါ်လာ၏။

မကြာမီ တစ်မြို့လုံးသက်ဝင်လှုပ်ရှားလာတော့မည်ဖြစ်၏။

လောက်တသည် ယနေ့တွင် ဝိရိယကောင်းစွာဖြင့် သူ၏
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို စောစောပွင့်ခဲ့လေသည်။

ဆိုင်တံခါးပွင့်လိုက်သည်နှင့် လူနှစ်ယောက် ရောက်ရှိနေ
သည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘ကြပါဗျာ...ကြပါ’

ထိုလူနှစ်ယောက်အား ဆိုင်ထဲသို့ဖိတ်ခေါ်ကာ လိုလေ
သေးမရှိ ဆောင်ရွက်ပေးလိုက်လေသည်။

လောက်တက ပြီးရှင်ပျူငှာသဇကော် ထိုလူနှစ်ယောက်
မှာ အေးတိအေးစက်ရှိနေကြသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် လက်ဖက်ရည်နှင့်မုန့်များ ချပေးပြီးလျှင်
လောက်တက ခပ်ဝေးဝေးနေလိုက်လေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ မေဟွားနှင့်ရှမ်းကူးချင်းတို့ ဖြစ်လေ
သည်။

သူတို့သည် ကျားတောင်ကုန်းမှ ပြန်လာခဲ့ကြပြီး စိတ်ပျက်
လက်ပျက်ဖြစ်နေကြသည်။

အထူးသဖြင့် မေဟွားသည် စကားတစ်လုံးမှပြောဘဲ
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေသည်။

သူမတွင် အရေးကြီးသော အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာရှိ
ကြောင်း ရှမ်းကူးချင်း နားလည်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာဖြင့် လိုက်လာ
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

မေဟွားသည် လက်ဖက်ရည်နှင့်မုန့်များ စားသောက်
လိုက်ပြီးမှ...

‘သခင်မလေး အိမ်ပြန်နဲ့ပါ’

ဟု ပြောလေလေသည်။

ရှမ်းကူးချင်းက....

‘ကျွန်မအိမ်ပြန်ရမယ်ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုဒေဂါလေးကဏေ’
မေဟွားက....

‘ကျုပ်က လောလောဆယ် အိမ်ပြန်လို့ မဖြစ်သေးဘူး’
‘ရှင်’

ရှမ်းကူးချင်း အံ့ဩသွားလေသည်။

‘ဒေဂါလေးက ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ’

မေဟွားက....

‘ကျုပ်က လူတစ်ယောက်ကို သွားရှာရဦးမယ်’

ရှမ်းကူးချင်းက....

‘ဘယ်သူများလဲ ကျွန်မ မသိဘူးလား’

မေဟွား သက်ပြုံးချလိုက်လေသည်။

‘သခင်မလေး အခုကိစ္စဟာ တော်တော်ကို ခက်ခဲနက်နဲ နေပြီ၊ ကျုပ်ကလူကျွမ်းနဲ့ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ပေမယ့် လူတစ်ယောက်က ကြားဝင်တိုက်ခိုက်သွားခဲ့တယ်ဆိုတာကို သခင်မလေး တွေ့မြင် ခဲ့ရမှာပေါ့’

ရှမ်းကုန်းချင်းက....

‘ဟုတ်တယ်၊ သူ့ကို ဘယ်သူကတိုက်ခိုက်သွားခဲ့တာလဲ ဘာကြောင့်လဲ’

မေဟွားက....

‘လူကျွမ်းပြောခဲ့တဲ့စကားတွေကို သခင်မလေးလဲ ကြား မှာမေ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကြားပါတယ်ဒေါ်လေး’

‘ကျုပ်ရဲ့ လက်နက်ပုန်းပစ်ပညာဟာ အတော်ထော့ကို ကောင်းမွန်ပါတယ်၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းတယ်လို့တောင် ဆိုင်း လောကသားတွေက သတ်မှတ်ထားကြပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စဟာ လုံးဝမွန်ကန်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဒါဖြိုခို ဒေါ်လေးထက်တော်တဲ့လက်နက်ပုန်းပစ်ဇွာတစ် ယောက် ရှိသေးတယ်ဆိုတာတော့’

‘ဟုတ်တယ်’

‘အဲဒီလူက ဘယ်သူလဲ’

မေဟွား၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်လာလေသည်။

‘ကျုပ်ရဲ့ဆရာပဲ’

‘ရှင်’

‘ကျုပ်ဆရာရဲ့နာမည်ဟာ လင်းဒို့သခင်လို့ခေါ်တယ်၊ လက်နက်ပုန်းပစ်ပညာနဲ့ပတ်သက်လာရင် သူ့ကို ဘယ်သူကမှ မယှဉ်နိုင်ကြဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့ လက်နက်ပုန်းပစ်ပညာကောင်းမွန် နေတယ်ဆိုတာကလဲ ဆရာ့ဆီက သိယူခဲ့ရလို့ပဲ၊ ဒါတောင် ကျုပ်ဟာ ဆရာရဲ့ပညာ သုံးပုံတစ်ပုံလောက်ကိုပဲ ရရှိခဲ့တာ ပေါ့’

ရှမ်းကုန်းချင်းက....

‘ဒေါ်လေးရဲ့ ဆရာအကြောင်း ကျွန်မလဲမသိခဲ့ရပါလား၊ ဒေါ်လေး ဘာကြော့မို့အစောကြီးကတည်းက ပြောမပြခဲ့ တာလဲ’

အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် လျှို့ဝှက်ထားခြင်းဖြစ်ရမည် ဟု ဆင်ခြင်မိလာတာ မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

မေတ္တာက...

'ပြောမပြဘူးဆိုတာ သခင်ကြီးက ဒီအကြောင်းတွေ ဘယ်သူ့ကိုမှပြောမပြရဘူးလို့ တားမြစ်ထားခဲ့လို့ပါသခင်မလေး'

ရှမ်းကု်ချင်း အံ့ဩသွားလေသည်။

'ဘယ်သူ့ကိုမှပြောမပြရဘူးလို့ ဖေဖေကတားမြစ်ထားတယ်ဟုတ်လား သခင်မလေး'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ဘာကြောင့်များ ဒီလိုတားမြစ်ထားရတာလဲ'

မေတ္တာက...

'ကျုပ်ရဲ့ဆရာဟာ တင်ချိန်က သိုင်းလောကမှာ နာမည်ပျက်ရှိခဲ့ဖူးတဲ့လူဆိုးကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်နေလို့ပါပဲ'

ရှမ်းကု်ချင်း ယုံနိုင်ဆောင် ဖြစ်သွားလေသည်။

မေတ္တာက ဆက်ပြောသည်။

'ကျုပ်ဆရာကို သိုင်းလောကသားတွေက လင်းနို့သခင်လို့ ခေါ်ကြတယ်၊ ဘာကြောနီလဲဆိုရင် သူဟာမျက်စိဖြင့် တစ်ယောက်ဖြစ်နေလို့ပဲ'

'ဪ'

'မျက်စိမြင်တစ်ယောက်ဖြစ်လို့လဲလို့ ရဲ့ အကြားအာရုံဟာ သူတစ်ပါးထက်ပိုပြီးထက်မြက်နေတယ်၊ သူဟာလိုက်စားခံရတဲ့ထဲမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနေထိုင်ခဲ့ပြီး လက်နက်ပုန်းပစ်ပညာကို လေ့ကျင့်တီထွင်ခဲ့တယ်၊ သူ့ကို လင်းနို့သခင်ကြီးလို့ ခေါ်ကြသလို သူ့အဓိကထားပြီး အသုံးပြုတဲ့ ပညာတော့ လင်းနို့လက်နက်ပုန်းပညာပဲ'

ရှမ်းကု်ချင်းက...

'လင်းနို့လက်နက်ပုန်းဆိုတော့ အတော်ကို ထူးခြားမှာပေါ့နော်'

ဟု ပြောလေသည်။

မေတ္တာက...

'လူကျင်းကိုတိုက်ခိုက်သွားတဲ့ လက်နက်ပုန်းလေးတွေကိုပဲ ကြည့်ပါလား၊ ဒါဟာ လင်းနို့လက်နက်ပုန်းနှစ်ခုကိုအသုံးပြုလိုက်တာပဲ'

ရှမ်းကု်ချင်းသည် လူကျင်းကိုတိုက်ခိုက်သွားသည့် လက်နက်ပုန်းနှစ်ခုကို ပြန်လည် မြစ်ယောင်လာလေသည်။

ထိုလက်နက်ပုန်းလေးများသည် သက်ရှိ သတ္တဝါများအလားထင်ရလေသည်။

လက်နက်ပုန်းနှစ်မတူဘဲ ပျံသန်းလာသောဝှက်နှစ်ကောင်
နှင့် ပိုတူသည်။

ထိုက်ခိုက်ပြီးသည်နှင့် ချက်ချင်း ပြန်လည် ပျောက်ကွယ်
သွားခဲ့ကြလေသည်။

မည်သို့သောလတ္တဝါကထိုက်ခိုက်ခဲ့သည်ကို သူမ မသိနိုင်ဘဲ
ပြစ်ခဲ့ရသလို အံ့ဩထိတ်လန့်မိခဲ့လေသည်။

မေတ္တားက....

‘လင်းနို့နှစ်ကောင်ထွက်ပေါ်လာရင် ဘယ်သူမှ မခုခံနိုင်
ကြဘူးလို့အဆိုရှိတယ်၊ ခုတော့...’

ရှမ်းကုံးချင်းက....

‘အစ်ကိုယင်ကျွန်းရဲ့ ကိစ္စတဲမှာ ဒေါ်လေးရဲ့ဆရာက ဘာ
ကြောင့်များ ဝင်ပါလားရတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မေတ္တားက....

‘အဲဒါ ခက်တာပေါ့၊ တစ်ခုပဲရှိတယ်၊ ယင်ကျွန်းဟာ
နောက်ကြောင်းမရှင်းတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု ရှိနေလိမ့်မယ်’

ရှမ်းကုံးချင်း၏ရင်ထဲ လေးလံလာလေတော့သည်။

‘အစ်ကိုယင်ကျွန်းမှာ ဘယ်လိုလျှို့ဝှက်ချက်တွေများ ရှိနေ
လို့လဲ’

ဟု မေးရွတ်လိုက်လေသည်။

သူမသည် ယင်ကျွန်းမှာ သာမန်ရသေ့ဟန် ဆောင်ထား
သူ တစ်ယောက်ဟုသာ ဆင်တင်ထားခဲ့လေသည်။

ယင်ကျွန်းက ရန်သူများ ရှိနေခဲ့သည်ဟု ပြောခဲ့သော်
လည်း သူမ သာမန်မျှသာ သဘောထားခဲ့လေသည်။

ယခုတော့....

ရှမ်းကုံးချင်းသည် မေတ္တားကို ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘အစ်ကိုယင်ကျွန်းကိုဖမ်းဆီးဖို့ ဒေါ်လေးဆရာက စီစဉ်ခဲ့
တယ်လို့ ပြောလို့ရမလား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မေတ္တား ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဆရာဟာ ဒီကိစ္စမှာ ဘယ်လိုဆရာက ပါ
ဝင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောလို့မရဘူး’

‘ဒါဖြင့် ကျွန်မတို့ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ’

မေတ္တာက...

‘သခင် လေးအိမ်ပြန်ပါ၊ ဒါမှ ကျုပ်စိတ်ချနိုင်မယ်’

‘ဒေါ်လေးကရာ’

‘ကျုပ်ကတော့ ဆရာ့ကိုသွားတွေ့လိုက်မယ်’

ရှမ်းကုန်းချင်းက...

‘ကျွန်မလဲ လိုက်မယ်လေ’

မေတ္တာက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘သခင်မလေး လိုက်လို့မဖြစ်ဘူး’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘အန္တရာယ်များလှပါ၊ ကျားတောင်ကုန်းမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာကိုပဲကြည့်ပါ၊ ကျုပ်က လူကျင်းနဲ့ ဆေးဆေးဆေးဆေးဆွေးနွေးမယ်လို့ ကြံရွယ်ထားပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သခင်မလေးက လိုက်လာတာကြောင့် အခြေအနေတွေ ဘယ်ထောက်ရှုပ် ထူးထူးနဲ့ဝယ်ဆိုတာကို သခင်လေးက သိမိမိ’

ရှမ်းကုန်းချင်းက...

‘ကျွန်မက ဒေါ်လေးရဲ့စကားကို နားထောင်မယ် ဆိုရင်

ရာ’

မေတ္တာက သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘မဖြစ်ပါဘူး၊ သခင်မလေးရယ်၊ ကျုပ် သွားရမယ့်ခရီးမှာ ကျားတောင်ကုန်းလို မဟုတ်ဘူး၊ ပိုပြီးနက်နဲရှုပ်ထွေးတယ်၊ အန္တရာယ်များတယ်’

ရှမ်းကုန်းချင်းက...

‘ကျွန်မလိုက်မှ ဖြစ်မယ်’

‘သခင်မလေး’

‘အစ်ကိုယင်ကျင်းကို ကယ်ဆင်တဲ့နေရာမှာ ကျွန်မကတော့ လက်ပိုက်ကြည့်နေလို့ ဆင့်တော်ပါ့မလား၊ ကျွန်မတို့ အခြေအနေကို ဒေါ်လေးလဲသိသားပဲ၊ အစ်ကို ယင်ကျင်းကလဲစုံတစ်ခုဖြစ်သွားမှာကို ကျွန်မ မလိုလားဘူး’

‘သခင်မလေးလိုက်ခဲ့ရင် ပိုပြီး ရှုပ်ထွေးသွားလိမ့်မယ်ဆိုတာကိုရာ ထည့်တွက်မိခဲ့လား’

‘ဝိတ်ချပါ၊ ကျွန်မ ဒေါ်လေးစကား နားထောင်ပါ
မယ်’

‘ခက်တာပဲ’

မေတ္တား ညည်းတူးလိုက်လေသည်။

သူမသည် ရှမ်းကု်ချင်းအား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘သခင်မလေးသာ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်သွားမယ်ဆိုရင် သခင်
ကြီးကကျုပ်ကို အပြစ်ပေး အရေးယူလိမ့်မယ်ဆိုတာထောက်
ခံရဲ့လား’

ရှမ်းကု်ချင်းက....

‘ကိစ္စမရှိဘူး၊ ပေးပေးဆုအောင် ကျွန်မပြောပေးပါမယ်၊
ကျွန်မတာဝန်ယူပါတယ်’

မေတ္တားက....

‘သခင်မလေး’

‘ကျွန်မ လိုက်ခဲ့ပါရစေဒေါ်လေး’

ရှမ်းကု်ချင်းက အသနားခံနေသဖြင့် မေတ္တား
မတတ်နိုင်တော့ပါချေ။

နှောက်ဆိုး သူမပင် အလျှော့ပေးလိုက်ရလေသည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ သခင်မလေးလိုက်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျုပ်ရဲ့
စကားကို နားထောင်ရမယ်နော်’

‘ဝိတ်ချပါဒေါ်လေး’

ရှမ်းကု်ချင်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

သူတို့သည် စားသောက်ခ ကျသင့်ငွေ ပေးချေလိုက်ကြ
သည်။

ထို့နောက် စားသောက်ဆိုင်ထဲမှထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ဆိုင်အပြင်ဘက်ရောက်လျှင်....

‘ကျွန်မတို့ ဘယ်ကိုသွားကြမလဲဟင်’

ဟု ရှမ်းကု်ချင်းက မေးလိုက်လေသည်။

မေတ္တားက....

‘ဆရာနေတဲ့ လမ်းနီဂူကိုသွားကြမယ်၊ ဆရာ့ကိုတွေ့ရပြီ
ဆိုရင် ဒီကိစ္စတွေ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ်သွားမှာပဲ’

ရှမ်းကု်ချင်း ကျေနပ်သွားလေသည်။

လင်းနို့ဝူ ခည် ခည်နေရာ၌ရှိသည်ကို မမေးတော့ပါ။

မေတ္တာက သူမအား ခေါ်တွားလိမ့်မည်မဟုတ်ပါလား။

သူတို့နှစ်ယောက်ထွက်ခွာသွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် လူတစ်
ယောက်က လှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

လူတစ်ယောက်....

ထိုလူသည် ရှမ်းကုန်းချင်းတို့ထံသို့ လှမ်းလာလေသည်။

မေတ္တာက ရှေ့သို့လှမ်းထွက်လိုက်သည်။

ရှမ်းကုန်းချင်း၏ရှေ့မှ အကော အကွယ် ပေးထားသည့်
သဘောဖြစ်လေသည်။

ထိုလူသည် ရှမ်းကုန်းချင်းတို့နှင့်မလှမ်းမကမ်းတွင် ခြေလှမ်း
ရပ်လိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းက ထိုလူအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်လိုက်
လေသည်။

ထိုလူမှာ အပြာရောင်အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထား
သည်။

ဥပဓိရုပ်တည်ကြည်ခန့်ညားပြီး စာပေသမားတစ်ယောက်
အသွင်ရှိလေသည်။

ထိုလူသည် မေတ္တာကိုပြုံးပြရင်း....

'ကျုပ်ကို မမှတ်မိတော့ဘူးလားဗျာ'

ဟု မေးလာလေသည်။

မေတ္တာ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီး....

'ရှင်က'

ထိုလူက....

'ကျုပ်က စာပေကဗျာသန်းဖုံးပါ၊ အိုရန်ကျုံးရှဲ့မိတ်
ဆွေတစ်ယောက်ပါဗျာ၊ ကျုပ်တို့ လွန်ခဲ့တဲ့သုံးနှစ်က ဟန်ကြူ
မြို့မှာ တွေ့ခဲ့ကြဖူးပါတယ်'

ထိုစကားကြားမှ မေတ္တာ မှတ်မိသွားလေတော့သည်။

'အို...ဟုတ်သားပဲ၊ ကျွန်မလဲ စိတ်ရှုပ်ထွေးနေတာပဲ၊
စာရက် မမှတ်မိအောင်ဖြစ်သွားတယ်၊ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ရှင်၊ ရှင်

ဟု တောင်ပန်လိုက်လေသည်။

သန်းဖုံးက....

'ခင်ဗျားတို့ဟာ ကျားတောင်ကုန်းက ပြန်လာခဲ့ကြတာ
မဟုတ်လား'

ဟု မေးလေသည်။

မေဟွား အံ့ဩသွားလေသည်။

'ကျွန်မတို့အကြောင်းကို ရှင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီးသိနေတာလဲ'

သန်းဖုံးက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'ကျုပ်က ကျားတောင်ကုန်းပိုင်ရှင်လူကျင်းနဲ့လဲ ခပ်ခပ်
ရင်းနှီးပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ကိစ္စတွေကို သိထား
ပြီးပါပြီ'

မေဟွားက....

'လက်စသတ်တော့ ရှင်ဟာ ကျွန်မတို့အကြောင်း သိနေ
တာကိုး'

'ဟုတ်ပါအယ်ဗျာ၊ ကိုယ်ရဲ့မိတီဆွေရင်းချာတွေဆိုတော့
ကူညီချင်လို့ပါ'

မေဟွားက....

'ကျွန်မတို့ကို ဘယ်လိုကူညီချင်တာလဲ ပြောစမ်းပါဦး'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သန်းဖုံးက....

'ခင်ဗျားတို့လိုက်ရှာနေတဲ့လူကို ဘယ်သူက ဖမ်းဆီးသွား
သလဲဆိုတာ ကျုပ်တို့သိထားပါတယ်'

ရှမ်းကုံးချင်းက....

'ဘယ်သူက ဖမ်းသွားတာလဲရှင်'

ဟု ကြားဝင်မေးလိုက်လေသည်။

မေဟွားက....

'အဲဒီလူဟာ လင်းနို့သခင်နဲ့ ပတ်ဆက်နေတယ်ဆိုတာ
ကျွန်မ သိထားပြီးပါပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သန်းဖုံးက...

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဒီကိစ္စမှာ လင်းနီ သခင်ဟာ ပါဝင်ပတ်သက်နေတယ်ဆိုပေမယ့် သူ့နောက်ကွယ်ကနေပြီး ကြီးကိုင်းလှုပ်ရှားနေကြသူတွေ ရှိနေကြပါသေးတယ်’

‘ဘယ်သူ့တူမျိုးလဲ’

‘သိချင်ရင် ကျုပ်နောက်ကိုလိုက်ခဲ့ပါ’

စကားဆုံးလျှင် သန်းဖုံးသည် ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားလေသည်။

မေဟွားနှင့်ရှမ်းကုန်းချင်းတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းက...

‘ဒေင်ဒေင် ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

မေဟွားသည် အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

‘ကျားဖမ်းမယ်ဆိုရင် ကျားဂုဏ်ကို ဝင်ရမှာပဲမဟုတ်ဇာ၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့က လိုက်သွားကြတာမကောင်းဆုံးပဲ’

‘ဒေင်ဒေင် သဘောပဲလေ’

‘ခါဖြင့် သွားကြစို့’

သူတို့သည် သန်းဖုံးနောက်သို့ လိုက်ပါသွားကြလေတော့သည်။

* * *

ဘေးတီလူ့

မြို့စွန်တစ်နေရာ။

မြို့စွန်တွင် အိမ်ကလေးတစ်လုံးရှိလေသည်။

မေတ္တာနှင့်ရှမ်းကုံးချင်းတို့သည် သန်းဖုံးနောက်သို့လိုက်
သွားကြရင်း မြို့စွန်ရှိအိမ်ကလေးတစ်လုံးသို့ ရောက်ရှိသွားကြ
၏။

‘အိမ်ထဲဝင်ပါဗျာ’

သန်းဖုံးက ဖိတ်ခေါ်လေသည်။

မေတ္တာနှင့် ရှမ်းကုံးချင်းတို့လည်း လှမ်းဝင်လိုက်ကြလေ
သည်။

အိမ်ထဲသို့ရောက်သွားလျှင် လူသုံးယောက်က စားပွဲတစ်
လုံး၌ထိုင်ကာ အသင့်စောစိုက်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ
လေသည်။

၉၂ နန္ဒကျော်သူ

မေတ္တာနှင့်ရှမ်းကူးချင်းတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ရှမ်းကူးချင်းက...

‘ဖြစ်ပါ့မယားဒေါခေး’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မေတ္တာက...

‘ဘာမှပပုနဲ့၊ အခြေအနေစောင့်ကြည့်သေးတာပေါ့’

ဟု တီးတိုးပြောလေသည်။

‘ထိုင်ပါဗျာ’

သန်းဖုံးက နေရာထိုင်ခင်းပေးလိုက်လေသည်။

မေတ္တာနှင့်ရှမ်းကူးချင်းတို့က နေရာယူလိုက်ကြသည်။

စားပွဲတွင် ကြိုတင်ထိုင်နေသူနှင့် လူသုံးယောက်က မေတ္တာတို့အား အကဲခတ်ကြည့်နေပြီး စကားတစ်လုံးမျှ မပြောကြပါချေ။

သန်းဖုံးက...

‘မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ ဟောဒီလူသုံးယောက်ဟာ စင်ကျန်နယ်က လာတဲ့မိတ်ဆွေတွေပါ’

ဟု မိတ်ဆက်ပေးလာလေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်အနက် တစ်ယောက်က...

‘ကျုပ်ဟာ စင်ကျန်နယ်စားကြီးရဲ့ လူယုံဆော်ဝမ်းကိုးပါဗျာ၊ ရှမ်းကူးချင်းက လူတွေကိုတွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်’

ဟု ပြောလာလေသည်။

မေတ္တာကလည်း ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်မက မေတ္တာပေါ့၊ ဒါကတော့ သခင်မလေးရှမ်းကူးချင်းပါ၊ စင်ကျန်နယ်စားကြီးရဲ့ လူယုံဆော်တစ်ယောက်နဲ့ ခုလိုတွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ရှင်’

ဝမ်းကိုးက...

‘ကျုပ်တို့ကလဲ ဝမ်းသာပါတယ်၊ ရှမ်းကူးချင်းကိုလဲ လေးစားပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် စင်ကျန်နယ်ရဲ့ ကိစ္စမှာ ရှမ်းကူးချင်းက မပါဝင်စေချင်ပါဘူး၊ အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ’

ဟု ပြောလာလေသည်။

မေတ္တာက ကြော်ငြာအမ်းအမ်းဖြင့်...

‘စင်ကျန်နယ်ရဲ့ ကိစ္စမှာ ကျွန်မတို့ ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းဟာ တယ်လိုများ ပါဝင်ပတ်သက်နေမိလို့ လဲဆိုတာ နားမလည် နှစ်ဆောင် ဖြစ်နေပါတယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး ပြောပြပါလား မှင်’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဝမ်းကိုးက...

‘တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းသားလေးယင်ကျင်းရဲ့ ကိစ္စပါဗျာ’

‘မင်းသားလေးယင်ကျင်း’

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ’

မေတ္တာနဲ့ရှမ်းကုန်းချင်းတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ဝမ်းကိုးက...

‘မင်းသားလေးယင်ကျင်းဟာ စင်ကျန်နယ်တပျောက်ဆုံး သွားခဲ့တာ အတော်ကြာသွားပါပြီ။ ခုတော့သူတယ်ရွာရှိတယ်’

ဆိုတာကို ခြေရာခံမိပါပြီ။ ဒီကိစ္စဟာ ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းအပြင် သိုင်းလောက သားတွေ ပါ ပါဝင်ပတ်သက်နေကြတာမို့ ကျုပ်က တောင်းပန်နေတာပါ’

မေတ္တာက...

‘ယစ်ကျင်းက ရှင်တို့နဲ့ တယ်လိုပတ်သက်နေသလဲဆိုတာ ပြောပါဦး’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဝမ်းကိုးက...

‘မင်းသားလေးနောက်ကိုဆက်ပြီးမလိုက်ဘဲ နေကြဖို့ပါပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်း လက်မခံနိုင်ပါချေ။

‘မဖြစ်ဘူး။ အစ်ကိုယင်ကျင်းကို ကျွန်မတွေ့ရမှဖြစ်မယ်ရှင်’

သူမ၏အသံ ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဝမ်းကိုးသက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ။ မင်းသားလေးနဲ့ တွေ့ခွင့်မရနိုင် တော့ပါဘူး။ တကယ်လို့ တွေ့ဖို့ဆက်ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် ဝမ်း နည်းစရာတွေ ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်’

ရှမ်းကုံးချင်း ခံပြင်းသွားလေသည်။

‘အစ်ကိုယင်ကျင်းအတွက် ကျွန်ခရီးအသက်ကို စွန့်လွှတ်ရမယ်ဆိုရင်လဲ ကျွန်မှတယ်တော့မှ ဝမ်းနည်းမှားမဟုတ်ပါဘူး’

ဝမ်းကိုး မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

‘မိန်းကလေး၊ မင်းသားလေးဟာကံမကောင်းအကြောင်း မလှလို့ သိုင်းလော့ကထဲကိုရောက်လာခဲ့တာပါ။ သူဟာ သိုင်းလော့ကသားတွေနဲ့ပတ်သက်စရာ အကြောင်းလုံးဝမရှိပါဘူး။ မင်းသားလေးကို မမျှော်လင့်နေရင် အမှားကြီး မှားသွားပါလိမ့်မယ်’

ရှမ်းကုံးချင်း ထိုင်ရာမှထလိုက်လေသည်။

‘စိတ်ချ၊ ကျွန်မှကလဲ အစ်ကိုယင်ကျင်းကို မတွေ့တွေ့အောင်ရှာမှားပဲ၊ စစ်ကျန်နယ်ကိုတောင် လိုက်သင့်ရင် လိုက်သွားရလိမ့်မယ်’

အခြေအနေကား တင်းမာသွားလေတော့သည်။

မေဟွားက ဘာမှမပြောဘဲ လက်ပိုက်ကြည့်နေသည်။

မေမျှော်လင့်သော အခြေအနေတစ်ရပ်နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်မှဟုတ်ပါလား။

သန်းဖုံးက...

‘ခေတ်နေကြပါဦးဗျာ’

ဟု ကြားဝင်ပြောလိုက်လေသည်။

ဝမ်းကိုးက...

‘ပြောပါမိတ်ဆွေ’

သန်းဖုံးက...

‘ရှမ်းကုံးခြံဝင်းသခင်မလေးနဲ့ မင်းသားလေး တယ်လိုပတ်သက်နေသလဲဆိုတာ ပြောပြပါလားဗျာ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မေဟွားက ရှမ်းကုံးချင်းကိုကြည့်လိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက...

‘ကျွန်တို့ဟာ ချစ်သူတွေပါရှင်’

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပင် ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဟင်’

‘ဟာ’

သူမ၏စကားကြားရသောအခါ သန်းဖုံးနှင့် ဝမ်းကိုးတို့ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

ဝမ်းကိုးကမနေနိုင်တော့ဘဲ ထိုင်ရာမှထလိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းကို စိုက်ကြည့်ရင်း...

‘မိန်းကလေး၊ မင်းဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက...

‘ကျွန်မနဲ့ အစ်ကိုယင်ကျင်းကို ခွဲတဲ့လူဟာ ကျွန်မနဲ့ ရန်သူပဲ’

ဟု ပြတ်သားစွာ ပြောလိုက်လေသည်။

ဝမ်းကိုး ရှူးရှူးရှားရှား ဖြစ်သွားတော့သည်။

ထိုင်နေကြသည့် သူ၏ အဖော်နှစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်ပြီ...

‘ပြန်တို့... ကြစို့’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သန်းဖုံးက....

‘မိတ်ဆွေတို့၊ ခဏနေပါဦးဗျာ’

ဟု တားမြစ်လိုက်လေသည်။

ဝမ်းကိုးက...

‘ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ကို ညှိနှိုင်းပေးဖို့ မစဉ်းစားပါနဲ့တော့၊ ကဲ... ကျုပ်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး’

စကားဆုံးလျှင် ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွားလေသည်။

သူ၏ အဖော်နှစ်ယောက်လည်း လိုက်သွားကြလေသည်။

သူတို့အား ဟန်တား၍ မရနိုင်မှန်း ခိုင်မိသဖြင့် သန်းဖုံးက ဇက်ပိုက် ကြည့်နေလိုက်လေသည်။

ဝမ်းကိုးတို့သည် အိမ်ထဲမှ ခြေသံပြင်းပြင်း နင်းတာထွက်သွားကြပြီး မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားကြလေတော့သည်။

* * *

ဝမ်းကိုးတို့ ထွက်သွားကြပြီဖြစ်လေသည်။

သန်းဖိုး သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

မေဟွားဘက်သို့လှည့်ကာ....

‘ခုလိုဖြစ်ရတာကို ကျုပ်စိတ်ခေကောင်းပါဘူး၊ တကယ်ဆိုရင် ကျုပ်က နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ပြေလည်အောင်ညှိနိုင်ပေမယ့် စိစဉ်ထားတာပါ’

ဟု ပြောလေသည်။

မေဟွားက....

‘ရှင်က သူတို့နဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေတာလဲ၊ ပြောပါရှင်’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဝမ်းကိုးက....

‘သူတို့ဟာ စင်ကျန်နယ်စားကြီးဌဲလူတွေပါ။ သိုင်းလေးကထဲကို ဆင်းလာကြပြီး မင်းသားလေး ယင်ကျင်ကို စာရှာကြတာပါ’

ရှမ်းကူးချင်းက....

‘ယင် ကျင်းဟာ မင်းသားလေးတစ်ယောက် ဟုတ်သား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သန်းဖိုးက....

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ယင်ကျင်းဟာ စင်ကျန် နယ်စားကြီးဌဲသားတော်လေးတစ်ပါးဖြစ်ပါတယ်။ စင်ကျန်နယ်မှာလွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်က ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါတယ်’

မေဟွားနှင့် ရှမ်းကူးချင်းတို့က စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေကြလေသည်။

သန်းဖိုးက ဆက်ပြောလေသည်။

‘စင်ကျန်နယ်မှာ နယ်စားကြီး ကွယ်လွန်သွားတဲ့အခါမှာ သားတော်နှစ်ပါးဟာ အချင်းချင်း မသိမမြတ်ဖြစ်ပြီး နယ်စားကြီးရာထူးကို လုယူဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်။ သားကြီးမှာ သားစုရှိတယ်၊ သားတစ်ယောက်ရှိတယ်၊ အဲဒီသားတော်လေးဟာ ယင်ကျင်းပဲဖြစ်တယ်’

မေဟွားနှင့်ရှမ်းကူးချင်းတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ညှိနှိုင်းလိုက်ကြလေသည်။

ယင်ကျင်းသည် သာမန်လူတစ်ယောက်ဟုတ်ဘဲ စစ်ကျွန်
နယ်စားကြီး၏ သားတော်လေးတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း
သိလိုက်ရပြီဟုတ်ပါလား။

ဆန်းဖိုးက....

‘သားတော်ကြီးဟာ ညီတော်နဲ့အချင်းများခဲ့ပေမယ့် ညီ
ဖြစ်သူကိုချစ်မြတ်နိုးတဲ့အတွက် အလျော့ပေးခဲ့တယ်။ မိသားစု
ကိုခေါ်ပြီး တောတောင်ထဲကို ရွှောင်တိမ်သွားခဲ့တယ်။ ဒါ
ပေမယ့်’

‘ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲရှင်’

ရှမ်းကူးချင်းက ကြားဝင်မေးလိုက်လေသည်။

ဆန်းဖိုးက....

‘ဒါပေမယ့် ညီတော်ရဲ့လူအချို့ ဟာ အစ်ကိုတော်ရှိရင်
တစ်နေ့ဒုက္ခပေးမှောက် စိုးရိမ်ပူပန်ပြီး ညီတော်မသိအောင်
အစ်ကိုတော်ကို လုပ်ကြံဖို့ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်’

‘ဒါကတော့ ဘယ်အောင်ပေါ့မလဲ’

ရှမ်းကူးချင်းက ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဆန်းဖိုးက....

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီကိစ္စကို အစ်ကိုတော်ဟာ လုံးဝမသိခဲ့
ပါဘူး။ အစ်ကိုတော်ရဲ့မိသားစုနဲ့ အခြေအရံတွေ လုပ်ကြံခံရ
ပြီးမှ သိသွားခဲ့တာပါ။ ညီတော်ဟာ အစ်ကိုတော်ရဲ့စေ
တနာကိုလဲ ကောင်းကောင်းကြိုး နားလည်သဘောပေါက်
သွားခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ အစ်ကိုတော်အတွက် အကျိုးဆောင်
ချင်ပေမယ့် နောက်ကျသွားပြီဖြစ်လို့ ယူကြုံးခရဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။
အစ်ကိုတော်ကို လုပ်ကြံခဲ့တဲ့လူတွေကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် အပြစ်
ပေး အရေးယူခဲ့ပါတယ်။ အချို့အဖမ်းခံရပြီး ကွပ်မျက်ခံရ
တယ်။ အချို့တော့ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့ကြတယ်။
သူတို့ဟာ သိုင်းလောကထဲဆင်းလာပြီး သိုင်းသမားဆိုးတွေ
နဲ့ပေါင်းပြီး ညီတော်ကိုဒုက္ခပေးဖို့ ကြံစည်နေကြပြန်ပြီလေ’

ရှမ်းကူးချင်းက....

‘ဒါဆိုရင် အစ်ကိုယင်ကျင်းကရော’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဆန်းဖိုးက....

‘မင်းသားလေးဟာ အစ်ကိုတော်လုပ်ကြံခံရတဲ့အချိန်မှာ
ထွာရုံလူယုံတွေ့ရုံကယ်တင်မှုကြောင့် လွတ်မြောက်သွားခဲ့ပါ
တယ်။ ဒုတော့ မင်းသားလေးကို ရွှေရာခံမိသွားကြပါပြီ’

မေတ္တာက...

‘ညီတော်အတွက် အစ်ကိုတော်ကို လုပ်ကြံခဲ့တဲ့လူတွေဟာ သိုင်းလောကထဲရောက်လာခဲ့ပြီ၊ သိုင်းသမားဆိုးတွေနဲ့ ပေါင်း မိခဲ့တယ်ဆိုတော့ ဖမ်းနဲ့ ဝိဇ္ဇာနဲ့ ပူးပေါင်းမိတယ်ထင်ပါရဲ့’

သန်းဖုန်းက...

‘ဟုတ်တယ်၊ ဖမ်းနဲ့ ဝိဇ္ဇာ ဒီကိစ္စထဲမှာ ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့် ဝင်ပါခဲ့ရသလဲဆိုတာတော့ ကျုပ်မသိဘူး၊ ကျုပ် သိထားတာတစ်ခုကတော့ အစ်ကိုတော်ကို လုပ်ကြံခဲ့တဲ့လူတွေဟာ အစ်ကိုတော်ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာအတော်များများကို ပါ လုယက်သွားခဲ့ကြတယ်၊ သူတို့မှာ ဝေဒနာမြောက်အမြား ရှိနေတယ်ဆိုတော့’

မေတ္တာက...

‘သူတို့က သိုင်းသမားဆိုးတွေကို ဝေပေးပြီး စေခိုင်းခဲ့ကြ တယ်ဆိုပါတော့’

‘ဒီလိုပဲဖြစ်နိုင်ပါတယ်’

မေတ္တာက...

‘ကောင်းပြီ၊ ဒီကိစ္စထဲမှာ ရှင်ကရော ဘယ်လိုပါဝင် ပတ်သက်ခဲ့တာလဲဆိုတာ ရှင်းပြပါဦး’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သန်းဖုန်းက...

‘အစ်ကိုတော်ကို လုပ်ကြံခဲ့သူတွေဟာ သိုင်းလောကထဲ ရောက်လာပြီ၊ သိုင်းသမားဆိုးတွေနဲ့ ပူးပေါင်းခဲ့ကြတယ်ဆို တာတော့ အစ်ကိုတော်ရဲ့ဘား မင်းသားလေးယင်ကျင်းဟာ အသက်ထင်ရှားရှိနေသေးတယ်ဆိုတာတော့ ဒီအတန်းတွေကို ညီတော်ကလေးတွေနဲ့ ခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းသားလေး ယင်ကျင်းကိုကူညီဖို့ အဖြူရောင်သိုင်းသမားတွေကို အကူအညီ တောင်းခဲ့တယ်’

မေတ္တာက...

‘ကျွန်မသဘောပေါက်ပြီ၊ မင်းသားလေးယင်ကျင်းအတွက် အဖြူရောင်သိုင်းသမားတွေနဲ့ အနက်ရောင်သိုင်းသမားတွေ ထိပ်တိုက်တွေ့ကြတော့မယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့’

သန်းဖုန်းက...

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကလဲ ညီတော်တက်က ပါဝင်ကူညီ မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် အရင်က စင်ကျန်နယ်စားကြီးဟာ သိုင်းလောကအပေါ်မှာ ကျေးဇူး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်၊ ခင်ဗျားလဲသိမှာပါ’

မေတ္တာ၊ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

‘သိုင်းလောကအပေါ် ကျေးဇူးရှိတယ်’

‘ဟုတ်တယ်၊ သိုင်းလောကမှာ အချိုးဖြူနတ်ဆိုးဆိုတဲ့ သိုင်းသမားဆိုးတစ်ယောက်ပေါ်ပေါက်လာပြီး ဒုက္ခပေးခဲ့တဲ့ အချိန်မှာ သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး ဖရိုဖရဲဖြစ်ခဲ့ကြရတယ်။ အချိုးဖြူနတ်ဆိုးကြောင့် သိုင်းလောက ပျက်စီးမလိုဖြစ်ခဲ့ရ တယ်။ ဒီအချိန်မှာ စင်ကျန်နယ်စားကြီးကသာ ဝင်ပြီးမကူညီ ခဲ့ဘူးဆိုရင် သိုင်းလောက ပျက်စီးသွားရမှာပေးချာပါတယ်’

မေတ္တာ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်မ မှတ်မိပြီ၊ အချိုးဖြူနတ်ဆိုးဟာ အတော် ကိုဆိုးခဲ့ တာပဲ။ သိုင်းလောက အနက်ရောင်သိုင်းသမားတွေဟာလဲ သူ့ဘက်မှာ ပါဝင်ခဲ့ကြတာကြောင့် အတော် ကို အခြေအနေ ဆိုးခဲ့တာပေါ့။ ဒီအချိန်မှာ ဇာတ်တင်ရှင်သိုင်းသမားတစ် ယောက်ပေါ်လာခဲ့တယ်။ သူ့ကို အားလုံးကကျေးဇူးတင်ခဲ့ ကြတယ်။ သူဟာ စင်ကျန်နယ်စားကြီးဆိုတာ နောက်မှ သိခဲ့ ကြရတယ်’

သန်းဖုံးက....

‘စင်ကျန်နယ်စားကြီးရဲ့ သားနှစ်ယောက် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တဲ့ ပြည်နာဟာ ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ။ ဒါကို အခွင့်ကော်ငံ့ယူချင် တဲ့လူတွေက ဆက်ပြီးဖန်တီးခဲ့လို့ ခုလိုဖြစ်ရတာပါ။ မင်းသား လေးကိုအကြောင်းပြပြီး မဟုတ်တာတွေလုပ်ဖို့ စီစဉ်နေကြ

တဲ့အတွက် ကျုပ်ကလဲ ညီတော်ဘက်က ပါဝင်ကူညီဖို့ ဆုံး ဖြတ်လိုက်တာပါ’

မေတ္တာက....

‘မုန့်ပါတယ်ရှင်၊ ဒါဟာ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ပါပဲ။ ဒါထက် စောစောကလူသုံးယောက်ကစော ဘယ်သူ တွေများလဲဆိုတာ ပြောပြပါလားရှင်’

ဟု ခေါ်လိုက်လေသည်။

သန်းဖုံးက....

‘သူတို့ဟာ ညီတော်လွတ်လိုက်တဲ့ စေတမန်တွေပါ။ သိုင်း လောကထဲဆင်းလာပြီး အဖြူရောင်သိုင်းသမားတွေကို တွေ့ဆုံ အကူအညီတောင်းနေကြတာပါ’

ရှမ်းကုံးချင်းက....

‘အစ်ကိုယစ်ကျမ်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူတို့ရဲ့ သဘောထားကို ကျွန်မသဘောမကျဘူး’

ဟု ဝင်ပြောလိုက်လေသည်။

သန်းဖုံး သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘သုတိတာ စင်ကျန်ကိုစွဲထဲမှာ မဆိုင်တဲ့လူတွေ ဝင်ရှုပ်
တာကို သဘောမကျလို့ပါ’

‘အို... ကျန်မက မဆိုင်တဲ့လူမှမဟုတ်တာ’

မေဟွားက....

‘သခင်မလေး၊ ယင်ကျွမ်းကို ညီတော်ကပြန်ခေါ်ပုံထောက်
ချင် တစ်နေ့ကျရင်၊ ယင်ကျွမ်းဟာ စင်ကျန်နယ်စားကြီးဖြစ်
လာမယ်သဘောရှိတယ်။ ဒါကြောင့် အပြင်လူတွေနဲ့ မဝတ်
ဆင်စေချင်တဲ့ သဘောဖြစ်လိမ့်ပါမယ်။ သခင်မလေးတို့နှစ်
ယောက်အကြောင်းကို သူတို့သိကြတာမဟုတ်ပါဘူး။ ယင်
ကျွမ်းကသာ ဒီကိုစွဲကို ရှင်းပြလိုက်မယ်ဆိုရင် အားလုံးထက်ခံ
သွားကြမှာပါ’

ဟု ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

ထိုအခါမှ ရှမ်းကုန်ချင်း စိတ်သက်သာရာရသွားလေတော့
သည်။

သန်းဖိုးက....

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ခုချိန်မှာအခြေအနေက ရှုပ်ထွေးနေတော့
မင်းသားလေးဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်နေ
တယ်ဆိုတာဟာ သူတို့ အတွက်တစ်မျိုးဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေပါ
လိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် မိန်းကလေးဟာ သာမန်လူတစ်ယောက်

မဟုတ်ဘဲရှမ်းကုန်ခြံဝင်းကထင်မလေးတစ်ယောက်ဆိုတာကို
သိသွားရင်တော့ အခြေအနေဟာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲ
သွားမှာပါ’

ဟု ပြောပြလေသည်။

ရှမ်းကုန်ချင်း ပိုပြီးကျေနပ်သွားလေသည်။

‘ဒါဖြင့် ကျွန်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သန်းဖိုးက....

‘ကျုပ်တို့....’

သူ့စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါချေ။

အိမ်အပြင်ဘက်မှ စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်
လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

‘အား’

‘အမယ်ခဏ’

‘သေပါပြီဗျ’

* * *

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ၊ တစ်ခဲနက်ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မေဟွား၊ သန်းဖုံးနှစ်ရှမ်းကုံးချင်းတို့ ရင်ထိတ်သွားကြလေသည်။

သူတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ထို့နောက်....

သုံးယောက်သားအိမ်အပြင်ဘက်သို့ပြေးထွက်သွားကြလေသည်။

အပြင်ဘက်သို့ရောက်လျှင် ခြေလှမ်းတုံ့ခနဲရပ်သွားကြ၏။

အကြောင်းကား....

စင်ကျန်နယ်တွင် လက်ရှိနယ်စားကြီးရာထူးရယူထားသော ညီတော်၏ လူသုံးယောက်မှာ မြေပေါ်၌ အတုံးအရုံးလဲကျနေသည်ကိုတွေ့မြင်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်၏ ရင်ဝ၌ သွေးခြင်းခြင်းနီရဲနေ၏။

တစ်စုံတစ်ယောက်က သူတို့အား တိုက်ခိုက်သုတ်သင်လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။

ညည်သူကလုပ်ကြံသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းတို့ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှာဖွေကြည့်လိုက်ကြ၏။

လမ်းပေါ်၌ လူသွားလူလာရှိသလောက် ရှင်နေပါ၏။ လူသတ်သမား၏အရိပ်အယောင်မျှကိုပင် မတွေ့ရပါချေ။ သန်းဖုံးသည် သေဆုံးနေသူသုံးယောက်အား စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်....

‘သူတို့သုံးယောက်ကိုသတ်ဖြတ်သွားပေမယ့် လူသတ်သမားဟာ တစ်ယောက်တည်းပဲဖြစ်မယ်’

ဟု ပြောပြလာလေသည်။

မေဟွားက....

‘တယ်သူဖြစ်နိုင်မလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

သန်းဖုံးက

‘အတော်... ကံစရာကောင်းတဲ့ ဓားသမားတစ်ယောက်ပဲ။ သူဟာ ဝူတန်ဂိုဏ်းက ဓားပညာကို အသုံးပြုသွားတာပဲ။’

‘ဝူတန်ဂိုဏ်းက ဓားပညာ ဟုတ်လား’

'ဟုတ်တယ်'

'ခါဖြင့်'

သန်းဖုံးက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

'ဝူတန်ဂိုဏ်းမှာ ပညာသင်ပြီး ခားရေးတော်တဲ့လူအချို့ ဟာ အကျင့်မကောင်းတာကြောင့် ဝူတန်ဂိုဏ်းက ခောင်း ထုတ်ပစ်ခြင်းကို ခံခဲ့ကြရပါတယ်။ အဲဒီလူတွေထဲမှာ ခား တီလူးဟာ တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်တယ်'

ခားတီလူးဟူသောအမည်ကိုကြားရလျှင် မေဟွား မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

'ခားတီလူး ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်'

'ခုကိုစွဲဟာ ခားတီလူးရဲ့လက်ချက်လို့ ရှင် ဆိုလိုချင်တာလား'

သန်းဖုံးက....

'ဖြစ်နိုင်တာကို ပြောတာပါဗျာ'

'ဒီကိုစွဲမှာ ခားတီလူးပါဝင်ပတ်သက်လာပြီ ဆိုရင်တော့ စလွယ်ဘူးထင်တယ်'

'ခင်ဗျားရဲ့ဆရာ လင်းနို့ဝိဇ္ဇာ ပါဝင်နေတာက ပိုပြီး ဆိုးပါတယ်ဗျာ'

မေဟွားက....

'စိတ်ချ၊ ကျွန်မက ဆရာနဲ့သွားတွေ့မှာပါ'

သန်းဖုံးက....

'ကျုပ်ရော လိုက်ခဲ့လို့ မရဘူးလား'

ဟု မေးလာလေသည်။

မေဟွား မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

'ရှင် လိုက်ခဲ့ချင်လို့ ဟုတ်လား။ ဘာသဘောနဲ့ လိုက်ခဲ့ချင်တာလဲ'

သန်းဖုံးက....

'ဇင်းသားလေးယစီကျင်း အတုက်ပါဗျာ'

ဟု ပြောလေသည်။

မေတ္တာက....

'ခင်းသားလေး ယင်ကျင်းကို ကျွန်ခမဲ့ဆရာက ပမ်းထားတယ် ထင်နေလို့လား'

'ဟုတ်တယ်၊ သူ့လက်ချက်ပဲဖြစ်မယ်လို့ ကျုပ်ယုံကြည်ပါတယ်'

မေတ္တာက သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

'ကောင်းပြီလေ၊ ရှင်လိုက်ချင်တယ်ဆိုရင်လဲ လိုက်ခွင့်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်'

သူမသည် စကားကို တစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်ထားလိုက်လေသည်။

သန်းဖုံး ပြုံးလိုက်သည်။

'စိတ်ချပါဗျား၊ ကျုပ်ကြောင့် ဘယ်သူမှအခွင့်မယူမဖြစ်စေရပါဘူး၊ ကျုပ်ကိုယ် ကျုပ်တာဝန်ယူပါ့မယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

မေတ္တာက....

'ကောင်းပြီလေ၊ ရှင်ကိုရှင်တာဝန်ယူနိုင်တယ်ဆိုရင် လိုက်ခွင့်ပါတယ်'

သန်းဖုံး ကျေနပ်သွားသည်။

'ခါဖြင့် သွားကြတာပေါ့'

မေတ္တာကပင်ဦးဆောင်ကာ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

* * *

မြစ်ရေ တသွင်သွင် စီးဆင်းနေလေသည်။

မေတ္တာက သန်းဖုံးနှင့် ရှမ်းကုန်းချင်းတို့သည် မြစ်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ရေစပ်တွင် ကူးတို့လှေတစ်စီးအဆင်သင့်ရှိနေသဖြင့် ကျသွားကြလေသည်။

မေတ္တာက လှေသမားအား....

‘ကျွန်တို့ကို ဟိုဘက်ကမ်း လိုက်ပို့ပေးပါရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

လှေသမားသည် အနက်ရောင်ဝတ်ကာ ခမောက်ဆောင်း
ထားလေသည်။

ခမောက်ကိုခပ်နိမ့်နိမ့် ဆောင်းထားသဖြင့် မျက်နှာ တစ်
ဝက်အုပ်နေကာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း မတွေ့ရချေ။

ရှမ်းကု်းချင်းသည် ထိုလှေသမားအား တစ်ချက် ကြည့်
လိုက်ပြီး သဘောမကျနိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေသည်။

လှေသမားက....

‘လှေပေါ်တက်ပါ’

ဟု ပြောလာလေသည်။

မေဟွားကပင်ဦးဆောင်ကာ လှေပေါ်တက်လိုက်၏။

သုံးယောက်သား လှေပေါ် ရောက်သွားသည်နှင့် လှေ
သမားက စတင်လှော်ခတ်လိုက်လေသည်။

ထိုလှေသမား လှေကိုလှော်ခတ်ပုံမှာ အားစိုက်လှော်ခတ်
ခြင်း လုံးဝမရှိချေ။

သို့သော်....

လှေကိုလှော်ခတ်လိုက်သည်နှင့် လှေကလေး မြစ်လယ်သို့
တစ်ဟုန်ထိုး ရွေ့လျားသွားလေသည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် မြစ်လယ်သို့ ရောက်ရှိသွားခြင်းဖြစ်
ပေတော့သည်။

ရှမ်းကု်းချင်းသည် လှေသမားအား တစ်အံ့တစ်ကြည့်နေ
မိလေသည်။

ထိုစဉ်....

‘သခင်မလေး နောက်ဆုတ်လိုက်ပါ’

မေဟွား၏ကားသံ တီထိုး ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရှမ်းကု်းချင်းရင်ထိတ်သွားပြီး ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်
လိုက်လေသည်။

မေဟွားနှင့်သန်းဖိုးတို့က ရွေ့သို့ လှမ်းတက်လိုက်ကြ၏။

လှေသမား၏ ဝဲယာတစ်ဖက်တစ်ချက်မှ ဝိုင်းရံထားလိုက်
ကြလေသည်။

သန်းဖိုးက....

'မိတ်ဆွေ့၌လှေလှော်ပညာကို ချီးကျူးပါတယ်ဗျာ၊ မိတ်ဆွေ့ဟာ သာမန် လှေသမားတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်တို့ရိပ်မိပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

လှေသမားထံမှ တီးတိုးရယ်သံ လွှက်ပေ၍လာလေသည်။

'သာမန်လှေသမားမဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ကျုပ်က တကယ် လှေသမားတစ်ယောက်မှ မဟုတ်ဘဲကိုး'

ဟု ပြောလာလေသည်။

သန်းဖုံးက...

'ဒါဖြင့် မိတ်ဆွေ့ဟာ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါလဲဆိုတာ ပြောပြပါလားဗျာ'

ဟု မေးလေသည်။

လှေသမားက....

'ကျုပ်က လူတစ်ယောက်ကိုသတ်ဖို့ အလုပ်လက်ခံထားတဲ့ လှေသမားပေါ့ဗျာ'

ဤတွင် သန်းဖုံးကလည်း ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'မိတ်ဆွေ့က ရယ်စရာပြောတတ်သားပဲ'

လှေသမား ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

'ကျုပ်က နယ်စရာပြောတာမဟုတ်ဘူး'

'ဒါဖြင့် ဘယ်သူ့ကိုမျှား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်လို့လဲဗျာ'

'ခင်ဗျားကိုပေါ့'

ကေားဆိုးလျှင် လှေသမားသည် လှော်တက်ကိုဝှေ့ယမ်းကာ သန်းဖုံးအား စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သန်းဖုံးမှာ ကြိုတင်သတိထားနေရကား ကပျာကယာ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်လေသည်။

ဧဟွားက....

'ဒါဘာလုပ်တာလဲ၊ ရှင်က ဘာကြောင့် ကျွန်မတို့ကို လုပ်ကြံချင်ရတာလဲ'

ဟု မေးရင်း ဝမ်းရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လှေသမား ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

ကျုပ်သတ်ရမယ့်လူထဲမှာ ခင်ဗျားပေါ့ဘူး၊ အေးဆေးဆေးဆေး၊ တေးဖယ်နေရင်ကောင်းမယ်'

ပြောရင်း မေဟွား၏တိုက်ခိုက်မှုကို အသာအယာရှောင်တိမ်းလိုက်လေသည်။

လှေသမားကလည်း ဟန်ပြီတိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မေဟွားက နောက်ဆုတ်လိုက်သည်နှင့်...

'ယား'

ငြာသံပေးကာ သန်းဖုံးထံသို့ ခုန်အုပ်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သန်းဖုံးက ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

သို့သော်...

လှေသမားသည် သူ၏တိုက်ခိုက်မှုကို ရှောင်တိမ်းမည်မဟုတ်ဘဲ ဆက်၍တိုက်ခိုက်လာလိမ့်မည်ဟု နားလည်လိုက်လျှင် ရင်ထိတ်သွားပြီး ကပျာကယာ ရှောင်တိမ်းရန်ကြိုးစားလိုက်လေသည်။

လှေသမားသည် သူ့သေကိုယ်သေတိုက်ခိုက်ဖို့ ကြိုးစားနေသည်မဟုတ်ပါလား။

သန်းဖုံး ထိတ်လန့်ကာ ရှောင်တိမ်းဖို့ ကြိုးစားလိုက်ခြင်းသည်ပင် လှေသမားအား အခွင့်အရေးပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားပါတော့သည်။

လှေသမားသည် သန်းဖုံးအား ခုန်အုပ်လိုက်လေသည်။
'ခုန်း'

နှစ်ယောက်သားလုံးထွေးကာ လှေဝမ်းထဲလဲကျသွား၏။
ရုတ်တရက်...

နီရဲသောသွေးများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လှေတစ်ခုလုံး လူးလိမ့်သွားသည်။

ထို့နောက်...

လုံးထွေးသတ်ပုတ်နေကြသော လှေသမားနှင့် သန်းဖုံးတို့မှာ ရေထဲသို့ပြုတ်ကျသွားကြလေသည်။

နှစ်ယောက်သား ရေထဲကျသွားပြီး ဝှဲဝှဲယက်ကြီးဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ရေပြင်တွင် အနီရောင်သွေးများလည်း ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

ထို့နောက်....

လှေသမားရာထန်းဖုံးပါ ရေအောက်သို့ စုံစုံမြုပ်
ကာ ပျောက်ကွယ်သွားကြလေတော့သည်။

* * *

လှေသမားနှင့် သန်းဖုံးတို့ ပျောက်ကွယ်သွားကြပြီဖြစ်
သည်။

မေဟွားနှင့်ရှမ်းကုံးချင်းတို့ ဝေးငိုင်းနေကြလေသည်။

လှေသမားသည် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသူဖြစ်
ကြောင်း သိလိုက်ရပြီ။ သန်းဖုံးအား ဆုံးရှုံးလိုက်ကြရပြီဖြစ်
လေသည်။

အတော်ကလေးကြာမှ မေဟွားတို့ သတိဝင်လာကြလေ
သည်။

မေဟွားက....

‘သန်းဖုံး... သန်းဖုံး၊ ရှစ်ဘယ်မှာလဲ’

ဟု အော်ခေါ်လိုက်လေသည်။

ဆူမခါအသံသည် မြစ်ရေပြင်ကို ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ်လာ
သော သေပြည်နှင့်အတူ အဝေးသို့တိုင် လွင့်ပျောသွားလေ
သည်။

သို့သော်....

သန်းဖုံးကား ပြန်ပေါ်လာတော့ပါ။

မေဟွားသက်ပြင်းချလိုက်ပြန်သည်။

‘စိတ်မကောင်းစရာပဲ’

ဟုသည်း ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက....

‘ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

မေဟွားက....

‘ခုမှဒေတာ့ ဘာမှမထတ်နိုင်တော့ဘူး။ ကျုပ်တို့ဘာသာ ရှေ့ဆက်သွားကြတာပေါ့’

ရှမ်းကုံးချင်းလည်း စိတ်ခပကောင်၊ ဖြစ်သွားလေတော့ သည်။

မေဟွားက....

‘သခင်မလေး၊ ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်နေပါ’

ဟု ပြောကာ လှေကို စတင်လှော်ခတ်လိုက်လေသည်။

မေဟွားလည်း လှေနှံနှစ်ဖက်ကိုကိုင်ကာ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ထိုင်နေလိုက်သည်။

မေဟွားသည် လှေကို ကျွမ်းကျင်စွာလှော်ခတ်နေတတ် သဖြင့် သူ့အံ့သြလေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ။

ယခုအချိန်တွင် လှေကို တစ်ဖက်စမ်းသို့အရောက် လှော် ခတ်သွားနိုင်ဖို့က အရေးအကြီးဆုံးမဟုတ်ပါလား။

မေဟွားက အားစိုက်ကာလှော်ခတ်လိုက်သည်နှင့် များ မကြာမီ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိသွားအေတော့သည်။

‘သခင်မလေး ဆင်းရအောင်’

ဟု ပြောကာ မေဟွားက ဦးစွာလှေပေါ်မှခုန်ဆင်းသွား လေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းလည်း လိုက်ပါသွားလေသည်။

သူတို့သည် လှေကလေးကို ဒီအတိုင်းထားပစ်ခဲ့ပြီး ကမ်း ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကမ်းပေါ်ရောက်လျှင်....

‘ခုပ်.... ခုပ်.... ခုပ်’

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ လေသည်။

မေဟွားတို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မြင်းလှည်းတစ်စီး ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

မြင်းလှည်းသမားမှာ အနက်ရောင်ဝတ်စားပြီး မျက်နှာ တစ်ဝက်ဖုံးအောင် ခမောက်ဆောင်းထားသူ ဖြစ်နေပါတော့ သည်။

မေဟွားနှင့် ရှမ်းကုံးချင်းတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ရှမ်းကု်းချင်းက....

‘ဒေါ်လေး၊ သူဟာ လှေသမားပဲလားမသိဘူး’

ဟု ပြောလေသည်။

မေတ္တာ၊ ခေါင်၊ ခေါ်ယမ်းလိုက်သည်။

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ လှေသမားဟာ မြစ်ထဲမှာလေဆုံးသွားခဲ့
ပြီ’

‘ဒါဆိုရင်’

‘သူဟာ လှေသမားတွေ့မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် လှေ
သမားရဲ့ အပေါင်းအဖော်တစ်ယောက်ပဲ’

ရှမ်းကု်းချင်း မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

‘သိကြသေးတာပေါ့’

သူမသည် လက်ဦးအောင် တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေ
သည်။

ထိုစဉ်...

မြင်းလှည်းသမားသည် မြင်းလှည်းပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး
လျှင် လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုလိုက်လေသည်။

‘ကျေးဇူးပြုပြီး မြင်းလှည်းပေါ်ကိုကြွကြွပါ’

ဟု ထပ်ပြောလာလေသည်။

ရှမ်းကု်းချင်း ပိုပြီး ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

ရှေ့ထိုးထိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

‘ထခင်မလေး၊ နေဦး’

မေတ္တာက ဟန့်တားလိုက်လေသည်။

ရှမ်းကု်းချင်းက....

‘ဒေါ်လေး သူဟာ....’

‘နေပါဦး၊ ထခင်မလေး’

သူတားမြစ်ကာ ရှေ့သို့လှမ်းထွက်လိုက်လေသည်။

သူမသည် မြင်းလှည်းသမားနှစ် ဗျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်
ပြီ....

‘ကျုပ်တို့ကို လိုရာခရီး လိုက်ပို့ ပေးမယ် ဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မြင်းလှည်းသမား ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ’

‘ကျွန်မတို့ အယ်ကိုသွားကြမယ်ဆိုတာကော ရှင်ကသိလို့လား’

‘သိပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ လင်းနို့သခင်ဆီကို သွားကြမလို့မဟုတ်လား’

‘ဪ’

မေဟွားသည် ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်ပြီး...

‘ကောင်းပြီလေ၊ ရှင် လိုက်ပို့ပေတော့’

သူမသည် ရှမ်းကုန်းချင်း၏လက်ကိုဆွဲကာ မြင်းလှည်းပေါ်သို့ တက်လိုက်လေသည်။

မြင်းလှည်းသမားက မြင်းလှည်းတံခါးကို အသာအသာ ပိတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် မြင်းလှည်းပေါ်သို့ တက်ကာ မြင်းများကို အော်ငေါက်မောင်းနှင်လိုက်လေသည်။

‘ဟီး...ဟီး...ဟီး’

‘ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်’

မြင်းခွားသံ၊ မြင်းဟီသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မြင်းလှည်းသည် အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းနှင် ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

* * *

‘ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်’

မြင်းခွားသံများ ထွက်ပေါ်နေပါသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ထားသော မြင်းလှည်းသမားသည် မြင်းလှည်းကို ကျွမ်းကျင်စွာ မောင်းနှင်နေ၏။

သို့ဖြင့် တောတန်းလေး တစ်ခုရှေ့သို့ ရောက်လာသောအခါ...

'ဟေး...ဟေး'

မြင်းများကိုအော်ဝေါက်ကာ ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

မြင်းလည်းရပ်သွားသည်နှင့် ချက်ချင်း ခုန်ဆင်းလာပြီး တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

'ကျေးဇူးပြုပြီး မြင်းလည်းပေါ်က ဆင်းပါဗျာ'

ဟုလည်း ပြောလိုက်လေသည်။

မေတ္တာနှင့် ရှမ်းကုန်းချင်းတို့ မြင်းလည်းပေါ်မှ ဆင်း လိုက်ကြလေသည်။

မြင်းလည်းသဘေးက တောလမ်းကလေးကို ညွှန်ပြလိုက် သည်။

'ကျုပ်တာဝန်က ဒီမှာပြီးဆုံးသွားပါပြီ။ ဒီတောလမ်း ကလေးအတိုင်း ရှေ့ဆက်သွားပါ။ လမ်းပြပေးမယ်လို့ တစ် ယောက်ကို တွေ့ရပေ လိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

မေတ္တာက...

'ကောင်းပြီ'

သူမသည် ရှမ်းကုန်းချင်း၏ လက်ကိုဆွဲကာ တောလမ်း အတိုင်း လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းလည်း လိုက်ပါသွားလေသည်။

နှစ်ယောက်ထဲက တောအုပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက် မိလိုက် ကြသောအခါ အနက်ရောင်ဝတ်ကာ ခခောက်ဆောင်းထား တာတစ်ယောက်က အသင့် စေခံကြိုနေသည်ကို တွေ့ရလေ သည်။

ထိုလူကိုမြင်လျှင် မေတ္တာတို့ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ကြ၏။ ထိုလူက ဦးညွတ်လိုက်သည်။

'ကျုပ်နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါဗျာ'

ဟု ပြောကာ လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

မေတ္တာနှင့် ရှမ်းကုန်းချင်းတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ခြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူနောက်သို့ လိုက် သွားကြလေသည်။

ထိုလူသည် တစ်ပင်ချုံနွယ်များ ရှုပ်ထွေးနေသော တော များမှ လမ်းပြခေါ်ဆောင်သော ထု ကြောပါဗျေ။ တော ပင်ထဲ၌ အိမ်ကလေးတစ်လုံးရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူက ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်တာဝန် ဒီမှာပြီးဆုံးသွားပါပြီဗျာ၊ ကိုယ့်တာဝန်
ရှေ့ဆက်သွားကြပါ’

ဟု ပြောလာလေသည်။

မေဟွားက....

‘ကောင်းပြီ၊ အိမ်ထဲမှာ ဘယ်သူရှိတယ်ဆိုတာ ပြောပြနိုင်
မလား?’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ထိုလူက....

‘အိမ်ထဲရောက်ရင် တွေ့ရပါလိမ့်မယ်ဗျာ’

ဆက်မေးနေလျှင်လည်း အကြောင်းထူးတော့မည်မဟုတ်
ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်သဖြင့် မေဟွားသည် ဆက်
မေးမနေတော့ဘဲ ရှမ်းကျားချင်းနှင့်အတူ အိမ်ကလေးဆီသို့
လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

အိမ်ကလေးမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။

အိမ်တံခါးကား ဟာလာဟမ်းလမ်းဖွင့်

မေဟွားတို့ အိမ်ထဲသို့လှမ်းဝင်လိုက်သောအခါ ဖူးထားပြီး
ယောက်က အသင့်စောင့်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့မြင်လို
သည်။

လမ်းတစ်

ထိုလူမှာ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားပြီး ခခေခခေသော
ထား၏။

သို့သော်....

လမ်းခရီးတစ်လျှောက် တွေ့ခဲ့ရသော အနက်ရောင်ဝတ်
ထားသူများနှင့်တော့ တူပင်ပင်ပင်။

ထိုလူသည် အလွန်ထူးကျွမ်းသောလူသန်ကြီးတစ်ယောက်
ဖြစ်ပြီး ကျောပေါ်တွင် ခားနှစ်လက်စိုးထားလေသည်။

ထိုလူအားတွေ့မြင်လိုက်ရသည်နှင့် မေဟွားက....

‘ခားဘီလူး၊ ရှင်က ဒီမှာစောင့်နေတာကိုး’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

* * *

အနက်ရောင်ဝ၊

ကျွန်းသည် အနက်ရောင်သိုင်းလောကတွင် လှမ်း
ရှေ့ဆက်ကျော်ကြားသော လူဆိုးကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်
၏။

ဘီလူးဟူသောအမည်ကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် သိုင်း
ကသားများ ဖိန့်ဖိန့်တုန်သွားတတ်ကြလေသည်။

ယခု...

နာမည်ကြီးနေသော ဘီလူးနှင့် တွေ့ဆုံလိုက်ရပြီဖြစ်လေ
သည်။

ဘီလူးက မေဟွားနှင့် ရှမ်းကုန်းချင်းတို့ဆောက်ထား
သည်ကိုမြင်လျှင် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘မင်းရောက်လာပြီကိုး၊ ထိုင်ပါ’

အသင့်ရှိနေသော ဘီလူးကလား၊ ထိုင်များဆီသို့ ညွှန်ပြ
ဆိုက်လေသည်။

မေဟွားက.....

‘ကျွန်မက ထိုင်ဖို့လာခဲ့တာမှမဟုတ်ဘဲ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းသည် ဘီလူး၏အမည်ကိုကြားဖူးထားပြီး
ထတိထားရမည်ဟု နားလည်ထားလေသည်။

သူမကိုယ်တိုင်ပင် ရှမ်းကုန်းချင်းမှ သရေမလေးတစ်
ယောက်ဖြစ်သော်လည်း ဘီလူးအား တွေ့လိုက်ရသော
အခါ စိတ်ထဲမှတုန်လှုပ်သွားလေသည်။

သို့တိုင်....

မေဟွားသည် မည်သို့မျှသဘောမထားဘဲ ဘီလူးအား
ခပ်တည်တည်ဆက်ဆံနေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ အံ့ဩသွား
ရလေတော့သည်။

‘ဧါလေးဟာ ဘီလူးကို ထစ်စက်ကစေးမှမကြောက်
ပါလား၊ တယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်’

ဟု စိတ်ထဲရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ဘီလူးက ရယ်မောလိုက်ပြန်သည်။

တစ်ဖန်....

‘ကျုပ်တို့မတွေ့ကြတာ အတော်ကြာနေပြီနော်၊ မေဟွား
ဦးတော့ သာမှမပြောင်းလဲဘဲ အရင်အတိုင်းပါပဲထား’

ဟု ပြောလာလေသည်။

မေတ္တာက....

‘အပိုတွေ့ပြောမနေပါနဲ့ရှင်၊ ကျွန်မက ဆရာ့နဲ့တွေ့ချင်
တယ်၊ ရှင်က ဘာကြောင့် ကျွန်မကို ဒီနေရာဆောက်အောင်
များခေါ်လာရတယ်ဆိုတာ ပြောပါ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ခားဘီလူးက....

‘ကျုပ်က ခင်းကိုပြောပြစရာတွေရှိလို့ပါ’

‘ပြောပြစရာတွေ’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဘာများလဲ၊ ပြောခမ်းပါဦး’

ခားဘီလူးက....

‘အခြေအနေက အတော်ကိုခွပ်ထွေးနေတယ်၊ ခင်း၊ အေး၊
အေး၊ အေး၊ အေးနေတာ ကောင်းမယ်’

မေတ္တာ မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘လက်စသတ်တော့ ရှင်က ကျွန်မကိုခေါ်ပြီး ခြိမ်းခြောက်
နေတာကိုး’

ခားဘီလူး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မင်းဓားနေပြီ၊ ကျုပ်က စေတနာနဲ့ပြောနေတာပါ၊
ခင်းရဲ့ဆရာကိုယ်တိုင်က ခေါ်ပြောခိုင်းလို့ပါ’

‘ဘာရှင်’

မေတ္တာ၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

ခားဘီလူးက....

‘ဆရာကြီးလင်းနို့ သခင်က ဆရာ့စွဲထဲမှာ ခင်းဝင်မပါရ
အောင် တားထားပါလို့ ကျုပ်ကိုပြောခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့်
ကျုပ်က မင်းကိုတားဖို့ ကြိုးစားနေရတာပါ’

မေတ္တာက....

‘ဆရာက ဘာကြောင့် ကျွန်မကို တားခိုင်းရဆဲဆိုတာ
ပြောခမ်းပါဦး’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ခေးဘီလူးက....

‘မေတ္တာ၊ မင်းဟာ လင်းနီ သခင်ရဲ့တပည့်အဖြစ် သိုင်း
လောကမှာ နာမည်ဆိုးနဲ့ကျော်ကြားခဲ့ဖူးပေမယ့် ခုချိန်မှာ
တော့ မင်းဟာ ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းရဲ့ အရိပ်အာဝါသကို မှီခိုပြီး
လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်နေပါပြီ။ မင်းရဲ့ဘဝ ဒေးချမ်း
သာယာနေပါပြီ။ ဒီဘဝလေးကို မျက်စိမသွားရအောင်
လင်းနီ သခင်၏ မင်းကို ဝင်မပါစေချင်တာပဲ’

မေတ္တာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ဆရာက စေတနာနဲ့ဝင်မပါစေချင်တာကို ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝင်မပါလို့မဖြစ်ဘူးရှင်’

ခေးဘီလူးက....

‘ဘာကြောင့်များလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး’

မေတ္တာက....

‘မင်းသားလေးယင်ကျင်းဟာ ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းနဲ့ ပတ်သက်
နေလို့ပဲ’

ခေးဘီလူး မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

‘ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေတာလဲ၊ ပြော
စမ်းပါဦး’

‘သခင်မလေးနဲ့ မင်းသားလေးတို့ဟာ ချစ်သူတွေဖြစ်ဖို့
ကြပြီရှင်’

‘ခက်ပါသား’

ခေးဘီလူး ညည်းတွားလိုက်လေသည်။

တစ်ဖန်...

‘ဒီလောက်ထိပတ်သက်နေလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်မထင်ခဲ့မိတာ
အမှန်ပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

မေတ္တာက....

‘မင်းသားလေးသာ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်သွားမယ်ဆိုရင် ရှမ်း
ကုန်းခြံဝင်းက လက်ပိုက်ကြည့်နေမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ အသေ
အချာပါပဲရှင်’

ရှမ်းကုန်းချင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

ယင်ကျင်း၏အကြောင်းကိုသိလျှင် သူမ၏အဘိုးသည် လက်
ပိုက်ကြည့်နေမည်မဟုတ်ဘဲ ကူညီလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားပေ
တော့သည်။

ခေးဘီလူးက....

‘ဒါဆို ဆိုင်းလောကမှာ ပဲ့ကြီးပဲ့ကောင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတော့မှာပေါ့’

ဟု ပြောလေသည်။

မေဟွားက....

‘မင်းသားလေးကို သစ္စာဖောက်တွေ့ လက်ထဲရောက် မသွားရအောင် ကျွန်မက အစွမ်းကုန်ကြိုးစားကာကွယ်သွားရမှာပဲ။ ကဲ... ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် အရင်ဆုံးဖြေရှင်းလိုက်ကြရင် မှုဒကောင်းဘူးလား’

ဟု ပြောလေသည်။

ခေးဘီလူး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မကောင်းဘူး၊ ကျုပ် မင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မယ်ဆိုရင် မင်းဆရာက သဘောကျမှာမဟုတ်ဘူး’

မေဟွားက....

‘ဒါဖြင့် ခမ်းသားလေး တယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာကို ရှင်ပြောပြသင့်တယ်’

ခေးဘီလူးက....

‘ကျုပ်ပြောပြရင် မင်းရဲ့ဆရာက ပိုပြီးစိတ်ဆိုးသွားလိမ့်မယ်’

‘ဒါဖြင့် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ယှဉ်ပိုင်တိုက်ခိုက်ဖို့ပဲရှိတော့တာပေါ့’

ခေးဘီလူးက....

‘ကောင်ပြီလေ၊ မင်းကိုတားမရဘူးဆိုရင် နောက်ဆုတ်သွားအောင် တိုက်ခိုက်ပိုင်ခွင့်တော့ ရှိပါသေးတယ်’

စကားဆုံးလျှင် ထိုင်ရာမှထလိုက်လေသည်။

မေဟွားက....

‘တမာယ်လို့ရှင်ကအနိုင်ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်မနောက်ကြောင်းပြန်လှည့်သွားမယ်။ ကျွန်မအနိုင်ရမယ်ဆိုရင် ရှင်ရှေ့ဆက်မတားရဘူး၊ ဒီကိစ္စတွေထဲဝင်မပါရတော့ဘူး၊ ရှင်လူတွေကို ခေါ်ပြီး နောက်ဆုတ်သွားရမယ်’

ခေးဘီလူး သဘောတူလိုက်လေသည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်သဘောတူပါတယ်’

မေဟ္မာဒက....

'သခင်မလေး နောက်ဆုတ်နေလို့က်ပါ'

ဟု ပြောလေသည်။

ရှမ်းကိုးချင်းက နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။

မေဟ္မာဒက ဓားဘီလူးနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိုက်ကြည့်လိုက်ကြ ပြီးမှ....

'ယား'

ငြာသံပေးတာ စတင် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

တောအုပ်ထဲ၌ ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေ
လာလေသည်။

ရှမ်းကိုးချင်း ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

တိုက်ပွဲနှင့်ဝေးရာသို့ ကပျာကယားဆုတ်လိုက်လေသည်။

မေဟ္မာဒနှင့်ခမ်းဘီလူးတို့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ကြ၏။

ခမ်းဘီလူး၏ လက်ထဲသို့ ခမ်းနှစ်လက်ရောက်ရှိလာလေ
သည်။

'ခြမ်း...ခြမ်း'

ခမ်းဘီလူးက လက်ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်နှင့် ကျယ်လောင်
ဆောအသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဝင်းလက်တောက်ပသောခမ်းရောင်များ ထွက်ပေါ်လာ
၏။

မေဟ္မာဒကလည်း ချက်ချင်းပင် လက်နှစ်ဖက်ဝှေ့ယမ်း
လိုက်လေသည်။

'ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်'

စူးရှတောက်ပသောအလင်းရောင်များနှင့် လေတိုသံများ
ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မရွေးမနှောင်းမှာပင်....

‘ဝုန်း...ခြမ်း’

ကျယ်လောင်သောအသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မေဟောနှင့် ဓားဘီလူးတို့ ပြိုင်တူနှောက်ဆုတ်လိုက်ကြလေသည်။

ဓားဘီလူး၏ ဓားနှစ်လက်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ် ပြုတ်ကျနေသည်။

ထို့အတူ....

မေဟော၏ အင်္ကျီလက်မောင်းတစ်ဖက်သည်လည်း စုံတ်ပြဲသွားလေသည်။

ရှမ်းကူးချင်းက သူတို့နှစ်ယောက်အား ဝေးကြည့်နေပြီး မည်သို့ပြုလုပ်ရမုန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။

ရုတ်တရက်....

ဓားဘီလူးက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ရှုံးသွားပြီ’

ဟု ပြောလာလေသည်။

ထိုစကား ကြားလျှင် ရှမ်းကူးချင်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

မေဟော သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ရှင်က ကျွန်မကိုသက်ညှာလိုက်တဲ့အတွက် ကျေးဇူး တင်ပါတယ်ရှင်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဓားဘီလူး ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျုပ်က မင်းကို ကျေးဇူးတင်ရှုမိပါ’

‘ရှင်’

‘မင်းဟာ အနက်ဆောင် သိုင်းလောကကို ကျောခိုင်းပြီး အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်နိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် ဒါကို ကျုပ်က သင်ခန်းစာယူမိတယ်’

မေဟော အံ့ဩသွားလေသည်။

‘ဘုရား၊ ရှင်ဟာ အမြင်မှန်ရသနပြု ညှိဆိုလိုချင်တာလား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ခားဘိလူးက....

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်က အေးအေးချမ်းချမ်းနေချင်တာကို ပြောတာပါ’

‘ဪ’

‘ကျုပ်က မင်းကိုအရေးနိမ့်သွားလို့ မင်းကိုပေးထားတဲ့ ကတိအတိုင်း မင်းသားလေးရဲ့ကိုစွဲထဲမှာ ပါဝင်ပတ်သက်စရာ မရှိတော့ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်မျှော်လင့်သလို အေးအေးချမ်းချမ်းနေနိုင်တော့မှာ သေချာပါတယ်’

မေတ္တာက....

‘ရှင်က တကယ်ပြောနေတာလား’

ခားဘိလူးက....

‘တကယ် ပြောတာပေါ့’

မေတ္တာက....

‘ဒါဆို နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ကျွန်မကို ကူညီနိုင်မလား’

‘ဘာလဲ၊ မင်းသားလေးအကြောင်း မေးချင်လို့လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ခားဘိလူး သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....

‘မင်းသားလေးဟာ လင်းနို့လိုက်မှုမှာရှိနေပါတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

မေတ္တာ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

ခားဘိလူးအား လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဦးညှစ်လိုက်ပြီး....

‘ကျေးဇူးပါပဲရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ခားဘိလူးက....

‘မင်းရဲ့ဆရာကို သတိထားပါ၊ သူဟာ မင်းကို ဘယ်လောက်ပဲ ချစ်တယ်ဆိုပေမယ့် သူ့ကို နှောင့်ယှက်တယ်လို့ ထင်ရင် လက်ပိုက်ကြည့်နေမှာမဟုတ်ဘူး’

မေတ္တာက....

‘ရုလိသတိပေးတာ ကျေးဇူးပါပဲရှင်’

ခေးဘီလူးက လက်ဝှေ့ယမ်း ပြလိုက်လေသည်။

‘မင်းတို့သွားနိုင်ပါပြီ’

မေဟွားနှင့် ရှမ်းကူးချင်းတို့သည် ခေးဘီလူးအား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်လာခဲ့ကြလေတော့သည်။

အတားအဆီးများ

ခေးဘီလူး.....

ခေးဘီလူးနှင့်ထိပ်တိုက်ရပ်ဆိုင်းပြီးနောက် အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။

မေဟွားနှင့်ရှမ်းကူးချင်းတို့သည် ဘောအုပ်ထဲမှထွက်လာခဲ့ကြသောအခါ ရုတ်တရက် လမ်းပိတ်ရပ်နေသူ တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ သူတော်တစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

လည်ပင်း၌ ပုတီးတစ်ကူးဆွဲထားပြီး လက်ထဲ၌ တောင်ဝှေ့တစ်ချောင်း ကိုင်ထားလေသည်။

မေဟွားနှင့် ရှမ်းကူးချင်းတို့ ခြေလှမ်း ရပ်သွားကြလေသည်။

မေတ္တာသည် သူတော်ကိုကြည့်ပြီး မျက်နှာ ပျက်သွား
သည်။

‘သခင်မလေး နောက်ဆုတ်လိုက်ပါ’

ဟု တီးတိုး ပြောလိုက်လေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းက....

‘ဒေါ်လေး၊ သူ့က....’

မေတ္တာက....

‘သူဟာ အတော်ကို ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူတစ်
ယောက်ပဲ၊ ခံားဘီလူးထက် ဆယ်ဆလောက်ဆိုးတာပေါ့’

ရှမ်းကုန်းချင်းက....

‘ဒေါ်လေး၊ သူ့ကိုသိတယ်မဟုတ်လား’

မေတ္တာ၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘သိတယ်’

‘သူက....’

‘သူဟာ ဒေါ်လေးဆရာရဲ့ စတုတ္ထမြောက် တပည့်ပဲ’

‘ရှင်’

ရှမ်းကုန်းချင်း ခင်ထိတ်သွားလေသည်။

မေတ္တာက....

‘ဆရာ့မှာ တပည့်ငါးယောက်ရှိခဲ့တယ်၊ ဒေါ်လေးဟာ
ဆရာရဲ့ ပဉ္စမမြောက် တပည့်ပဲ’

ရှမ်းကုန်းချင်း ဘာမှမပြောဘဲ နောက်ဆုတ်လိုက်လေတော့
သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

‘မေတ္တာ့ညီမလေး၊ တို့မတွေ့ရတာတောင် အတော်ကြာပြီ
နော်’

သူတော်၏ကောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်
ရ၏။

မေတ္တာ၊ သက်မြင်းချလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်မက စတုတ္ထမြောက်အစ်ကိုကို လေးစားပါတယ်’

ဟု ဦးညွှတ်ကာပြောလိုက်လေသည်။

သူတော်က....

‘ညီမလေးဟာရှမ်းကုန်းခြံဝင်းကိုဆောက်သွားပြီးတဲ့နောက်
အေးအေးချမ်းချမ်းရှိနေတယ်လို့ သိရတယ်၊ ကျုပ်ဝမ်းသာ
ပါတယ်’

မေတ္တာက....

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်’

သူတော်က....

‘ညီမလေးကတော့ ကျုပ်တို့ကိုမေ့နေပြီထင်တယ်’

‘ကျွန်မက’

‘ကျုပ်တို့ကတော့ ညီမလေးကို အမြဲတမ်းသတိရနေကြပါ
တယ်၊ ဥပမာ ခုလိုအချိန်မျိုးမှာပေါ့လေ’

မေတ္တာက....

‘ကျွန်မကလဲ သတိရပါတယ်ရှင်’

သူတော်က တဟားဟား ရယ်မောလိုက်လေသည်။

မေတ္တာက....

‘အစ်ကိုလေးက ဆရာသွတ်လိုက်ဖို့သာခွဲတာသာရှင်’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သူတော်ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်’

မေတ္တာက....

‘ကျွန်မက ဆရာနဲ့တွေ့ပါရစေလား’

သူတော်က....

‘ဆရာကတော့ ညီမလေးကို တွေ့ချင်သေးဘူး’

‘ဒါဖြင့်’

‘ဆရာကပြောလိုက်တယ်၊ ညီမလေးနှောက်လှည့်ပြန်သွား
စေချင်တယ်’

မေတ္တာက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကျွန်မကလဲ ပြန်သွားချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မုဒီးသား
လေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာနဲ့စကားပြောချင်သေးလို့ပါ’

သူတော်က....

‘ခက်တာပဲ’

ဟု ညည်းတွားလိုက်လေသည်။

မေတ္တာက....

‘အစ်ကိုလေး ကျွန်မကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ကူညီစေချင်ပါ
တယ်ရှင်’

သူတော် ထက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘အောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်ကူညီနိုင်တာ တစ်ခုတော့ ပြော
ပြပါမယ်’

‘ကျေးဇူးပါပဲ အစ်ကိုလေး’

သူတော်က တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်....

‘ညီမလေး ကျုပ်ကိုနိုင်အောင်တိုက်ခိုက်ပါ၊ ကျုပ်ကို
အနိုင်ရတယ်ဆိုရင် ညီမလေးသဘောပဲ၊ ကျုပ်က ဟန်တား
မူမဟုတ်ဘူး’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မေတ္တာ စိတ်ပျက်သွားလေသည်။

‘အစ်ကိုလေး ကျွန်မ’

သူတော် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ဒါ... ကျုပ်နဲ့နောက်ဆုံးစကားပဲညီမလေး၊ ဒီထက်ပိုပြီး
လိုက်လျောနိုင်ဘူး’

မေတ္တာက....

‘ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်မကိုခွီလွတ်ဖို့ တောင်းပန်ချင်ပါ
တယ်’

‘ကျုပ်တို့အချင်းချင်းတွေပဲ ကိစ္စမရှိပါဘူး’

မေတ္တာက....

‘ဒါပြုစို့ အစ်ကိုလေးက စေလား၊ ကျွန်မကစရာမလား’

သူတော်က....

‘ညီမလေးပဲ စပါ?’

‘ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်မနဲ့တိုက်ကွက်လာပြီ၊ အစ်ကိုလေးက
စိုက်ပါ’

စကားဆုံးသည်နှင့် မေတ္တာက စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေ
သည်။

ထူထောင်ကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲဖြစ်ပေပါလော့လေတော့သည်။

* * *

ထူထောင်နှင့် မေဟွားတို့ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ရှမ်းကူးချင်းက ခပ်လှမ်းလှမ်းမှရပ်ကာ အခြေအနေစောင့်ကြည့်နေလိုက်လေသည်။

ထူထောင်နှင့် မေဟွားတို့မှာ ဆရာတစ်ဆူတည်း၏ တပည့်ရင်းခြာများဖြစ်နေကြရာ သူမအနေနှင့် မည်သို့ကြားဝင်မှ မှန်း စဉ်းစားမရအောင်ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ထူထောင်နှင့် မေဟွားတို့ သူတစ်ပြန်ကိုယ်တစ်ပြန် တိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

သူတို့၏တိုက်ပွဲမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ပြင်းထန်လှပေသည်။

ရှမ်းကူးချင်းသည် တိုက်ပွဲကိုကြည့်ရင်း မေဟွား တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်သွားမည်ကို စိုးရိမ်လာလေသည်။

ထူမသည် ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် ကြည့်နေစဉ်မှာပင်....

‘ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သော အသံတစ်ချက်ထွက်ပေပါလော့လေသည်။ မေဟွားကောသုတော်ပါ ပြိုင်တူနှောက်ဆုတ်လိုက်ကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရှမ်းကူးချင်း ရင်ထိတ်သွားပြီး....

‘ခေပါလေး’

ဟု ခေပါလိုက်လေသည်။

မေဟွားက လက်ကာပြလိုက်သည်။

‘ကျုပ်အတွက် မစိုးရိမ်နဲ့’

ဟု ပြောလေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ....

သူ၏နှုတ်ခမ်းထောင့်မှ သွေးများယိုစီးကျလာလေသော
ကြောင့် အတွင်းခက်ရာသွားပြိဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလေ
သည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းသည် ရှေ့တိုးလိုက်ပြန်သည်။

သူမသည် မေဟွားကို ဖေးမလိုက်လေသည်။

မေဟွားက....

‘သခင်မလေး၊ ကျုပ်တာဝန်မကျေတာကို ခွင့်လွှတ်စေ
ချင်ပါတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းက....

‘ဒေါ်လေးဟာ ကျွန်မအတွက် သက်စွန့်ဆံဖျား ဆောဖီ
ရွက်ခဲ့တာပါ။ ဒေါ်လေးကျေးဇူးကို ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ
မမေ့ပါဘူး’

သူမသည် သူတော်နှစ်ဦးရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

သူတော်က လှောင်မယှက်ရပ်နေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းက အံ့ကြိတ်လိုက်ပြီး....

‘ကျွန်မတို့ကို တားဆီးလို့ရမယ်မှထင်ပါနဲ့ရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သူတော်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘စိတ်ချ၊ ကျုပ်က ဟန့်တားဇာမဟုတ်ပါဘူး’

ဟု ပြောလာလေသည်။

သူ၏နှုတ်ခမ်းစောင်းမှလည်း သွေး များစီး ကျ လာလေ
သည်။

သူ၏စကားကြောင့် ရှမ်းကုန်းချင်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်
နေစဉ်မှာပင် သူတော်၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲတုန်ခါသွားပြီး
လျှင်....

‘ဝုန်း’

မြေပေါ်လဲကျသွားလေတော့သည်။

* * *

ဆူးတောထဲသို့

သူတော်သည် မြေပေါ်လဲကျနေပြီဖြစ်လေသည်။
ရှမ်းကုန်းချင်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်နေသည်။
သူတော်အား မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်နေမိလေသည်။
သူတော်ကား တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်တော့ချေ။
ရှမ်းကုန်းချင်းသည် အတန်ကြာအောင် ကြည့်နေပြီးမှ
မေဟွားဘက်သို့ လှည့်လိုက်လေသည်။
မေဟွားက မြေပေါ်ထိုင်ချကာ အတွင်းအားပော်ထုတ်
ရင်း ရရှိလိုက်သောအတွင်းဒဏ်ဝေဒနာအား ကုစားနေသည်
ကို တွေ့ရလေသည်။
'ဒေါ်လေး'
ရှမ်းကုန်းချင်းသည် မေဟွားအနီးသို့ ပြေးဘွားလိုက်သည်။

မေတ္တာ၏နောက်ကျော၌ထိုင်ချကာ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် မေတ္တာ၏ကျောပြင်ကို တစ်ဘေးလိုက်သည်။

တစ်ဖန် အတွင်းအားဖော်ထုတ်ကာ လက်ဝါးပြင်မှတစ်ဆင့် မေတ္တာ၏သွေးကြောများဆီသို့ အတွင်းအား ပို့ဆောင်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဟား’

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဟား’

ရယ်စရာသံများ ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ရှမ်းကု်းချင်းရင်ထိတ်သွားပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်၏။
ထိုအခါ....

လူနှစ်ယောက်လှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုလူနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်မှာအရပ်ပူပြီး ကျန်တစ်ယောက်က အရပ်ရှည်လေသည်။

မေတ္တာလည်း ရယ်သံများကြောင့် မျက်လုံးပူဇိုလာလေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်ကိုတွေ့မြင်သွားလျှင်....

‘သခင်မလေး မြန်မြန်ပြေးပါ’

ဟု ဆလောတကြီးပြောလေသည်။

ရှမ်းကု်းချင်းက....

‘ဒေါ်လေးကိုထားပြီး ကျွန်မ မပြေးဘူး’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

တစ်ဖန်....

သူမသည် ထိုင်ရာမှထကာ ထိုလူနှစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

မေတ္တာ၊ ဒဏ်ရာရထားချိန်၌ ရန်သူအား သူမကိုယ်တိုင် ရင်ဆိုင်ရမည်မဟုတ်ပါလား။

ထိုစဉ်....

‘သခင်မလေး’

ကျယ်လောင်စွာအော်ဟစ်ခေါ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ရှမ်းကူးချင်း လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ လူတစ်ယောက် ပြေးလွှားသွားလာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူကိုမြင်လျှင် ရှမ်းကူးချင်း ဝမ်းသာသွားလေတော့သည်။

‘ဦးလေးအိုရန် မြန်မြန်လာပါ’

ဟု အော်ခေါ်လိုက်လေသည်။

ပြေးလွှားရောက်ရှိလာသူမှာ အိုရန်ကျားဖြစ်လေသည်။

အိုရန်ကျားက....

‘သခင်မလေး နောက်ဆုတ်လိုက်ပါ’

ဟု ပြောလာလေသည်။

တစ်ဖန်....

မေဟွားကို စိုးရိမ်တကြီးခေါ်လိုက်လေသည်။

မေဟွားက လက်ကာပြုလိုက်သည်။

‘ကျွန်မအတွက် ဘာမှပူပင်ပါနဲ့ရှင်’

အိုရန်ကျား ဓကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ညီမကို ဘယ်သူက တိုက်ခိုက်ခဲ့တာလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

ထိုစဉ် အရပ်ပုသူက....

‘မေဟွား၊ မင်းက တကယ့်ကိုပျော်စရာကောင်းတဲ့ဘဝကို ရောက်နေပြီ၊ ကျုပ်တို့ကိုတောင် မေ့သွားပြီပေါ့နော်’

ဟု ပြောလေသည်။

အရပ်ရှည်သူက....

‘ကျုပ်တို့ကတော့ ညီမလေးတစ်ယောက် ကောင်းစား နေထာကိုသိရလို့ ကျေနပ်ဝမ်းသာနေကြတာ၊ ညီမလေးက တော့ ကျုပ်တို့ကို ရန်သူလို သဘောထားပြီး သူတော်ကို တကယ်ပဲ တိုက်ခိုက်ခဲ့တာ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းလိုက်တာ’

ဟု ပြောလေသည်။

မေဟွားက ဘာမှမပြောဘဲခေါင်းငုံ့ထားလိုက်လေသည်။

အရပ်ပုသူနှင့် အရပ်ရှည်သူမှာ လင်းနို့ရာဇာ၏ စပည့် ဝါးယောက်အနက် အမှတ်စဉ်နှစ်နှင့် အမှတ်စဉ်သုံးအဆင့်ရှိသူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

သူတို့၏စကား ကြားရသောအခါ မေဟွား ပိုပြီး ဝိတ်
မကောင်း ဖြစ်သွားလေသည်။

အိုရန်ကျုံးက....

‘မိန်းမရေ၊ ဘာမှဝမ်းနည်းစရာမလိုဘူး၊ သူတို့နဲ့တစ်ချိန်
က ပတ်သက်ခဲ့ဘူးတာမှန်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ကလူ့ကောင်း
တွေမှမဟုတ်တာ၊ ဘာမှသံယောဇဉ်ထားစရာ မလိုဘောဘူး’

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။

မေဟွား ပင့်သက်ဓမ္မိုက်လိုက်မိလေသည်။

အိုရန်ကျုံးက....

‘မိန်းမရေ ပြီးခဲ့တာတွေကို အားလုံးမေ့ပစ်လိုက်တာ၊
တို့တစ်တွေဟာ ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းကိုရောက်ပြီးမှတော့ ဒုစချိန်
သမားတွေကို နှိမ်နင်းရမယ်လို့ ခံယူခဲ့ကြပြီး မဟုတ်လား။
ခေကာပင်းသူပယ်၊ ကောင်းသူကယ်မယ်လို့ သဒ္ဓါဋ္ဌာန်ချထား
ခဲ့ကြပြီးပြီ မဟုတ်လား’

ဟု ပြောပြန်သည်။

မေဟွား အံ့ကြိတ်လိုက်လေသည်။

အိုရန်ကျုံး၏စကားမှန်ကန်နေပြီး အတိတ်မှ ကိစ္စများကို
မေ့ပစ်လိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။

ထိုစဉ် အမှတ်သုံးနှင့် အမှတ်လေးတို့ မကျေမနပ်ဖြင့် ရှေ့
တိုးလာကြလေသည်။

အမှတ်သုံးက....

‘အိုရန်ကျုံး၊ မင်းက မြောက်ပင်ပေးနေနဲ့၊ သူတော်
ခံလိုက်ရပြီကတည်းက ကျုပ်တို့ကလဲ ခွင့်မလွှတ်တော့ဘူးဆို
တာ မှတ်ထားပါ’

အမှတ်လေးက....

‘ကဲ... အိုရန်ကျုံး၊ မင်းရောက်လာတာနဲ့အတော်ပဲ၊ ကျုပ်
တို့ တစ်ပွဲတစ်လမ်းစမ်းလိုက်ကြရအောင်’

ဟု စိန်ခေါ်လေသည်။

အိုရန်ကျုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ကောင်းပြီလေ’

လူက ရှေ့ထွက်လိုက်ပြီး....

‘ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ခါတည်းသာ လာခဲ့ကြ
ပါ’

အမှတ်သုံးနှင့်လေးက....

‘မင်းက ဘာများတတ်နိုင်မှာမို့လဲ’

‘သေဖို့သာ ပြင်ထား’

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ပြောလိုက်ကြပြီး အစ်ယုန်
ထိုး တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

အိုရန်ကျုံးကလည်း ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။
ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

* * *

ယခုတစ်ကြိမ်...

အိုရန်ကျုံးသည် အမှတ်သုံးလေးတို့နှင့် နှစ်ယောက် တစ်
ယောက် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

တိုက်ပွဲမှာ ပြင်းထန်လှပေသည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းသည် တိုက်ပွဲကိုကြည့်ရင်း အိုရန်ကျုံးအတွက်
စိတ်ဗူလာလေသည်။

သူမသည် ရှည်ရှည်ဝေးဝေးစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ...

‘ရှင်တို့ နှစ်ယောက်တစ်ယောက် တိုက်ခိုက်နေတာမတရား
ဘူး၊ ကျွန်မလဲရှိသေးတယ်ဆိုတာ မှတ်ထားပါ’

သူမသည် တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ ခုန်ဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်လေ
တော့သည်။

ရှမ်းကုန်းချင်းသည် ငယ်ရွယ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်...

သူမသည် ရှမ်းကုန်းခြံဝင်းမှ သခင်ဓလေး တစ်ယောက်
ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ သူမ၏သိုင်းပညာသည် ထိပ်သီးသိုင်း
သမားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ထူးချွန်ထက်မြက်နေပါတော့သည်။

အိုရန်ကျုံးနှင့် လက်တွဲတိုက်ခိုက်လိုက်သောအခါ သူတို့၏
တိုက်ခိုက်မှုမှာ ပြင်းထန်နေပြီး အမှတ်သုံးနှင့် လေးတို့အား
ကောင်းစွာ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ခဲ့လေတော့သည်။

မည်သို့ဆိုစေ...

သူတို့၏တိုက်ပွဲမှာ မည်သူကအသာရမည် ဝေခွဲမရနိုင်ဘဲ
လက်ရည်ညီမျှနေသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

‘ယား’

မေတ္တာသည် ဇွဲရှိသမျှ အင်အားကို ဖျစ်ညှစ်ထုတ်ကာ တိုက်ပွဲအတွင်း သို့ခန့်ဝင်လာလေသည်။

ဤတွင် တိုက်ပွဲအခြေအနေမှာ တစ်မျိုး ပြောင်းလဲသွားလေတော့သည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင်...

‘ငှန်း’

‘အား’

‘အမတ်လေး’

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

* * *

သူတော်က မြေပေါ်လဲကျနေသည်။

သူတော်နှင့်ခလုမ်းမကမ်းတွင် အမှတ်သုံးနှင့်လေးတို့လည်း လဲကျသွားကြလေသည်။

လူဆိုးထိပ်ဂီ၊ လင်းနို့ရာဇာ၏ တပည့်များ ယခုကဲ့သို့ ခံလိုက်ရမည်ဟု မည်သူကမှ ထင်မှတ်မိကြမည်မဟုတ်ပါချေ။

မေတ္တာသည် တစ်ချိန်က လက်ပွန်းတထီး နေထိုင်ခဲ့ကြသော သူတော်၊ အမှတ်သုံးနှင့် အမှတ်လေးတို့၏ အကြောင်းကို ကောင်းစွာသိရှိထားသဖြင့် အနိုင် တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတော်တို့ ခံလိုက်ရသကဲ့သို့ မေတ္တာလည်း မထက်သာလှပါချေ။

သူ့လည်း ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်စွာ ရရှိသွားလေတော့သည်။
အိုရန်ကျားက...

‘သခင်မလေး၊ ကျုပ် သူ့ကို ဆေးကုဖို့ အပြန်ဆုံးခေါ်သွားမှဖြစ်မယ်၊ သခင်မလေး၊ နောက်ကလိုက်ခဲ့ပါ။’

စကားဆုံးလျှင် မေတ္တာအား ပွေ့ချီကာ ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက လိုက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်....

မလှမ်းမကမ်းတစ်နေရာမှ လူရိပ်တစ်ခုပြေးထွက်သွားသည်
ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်း ရင်ထိတ်သွားသည်။

‘ဘယ်သူလဲ’

သူမသည် သတိလက်လွတ်ဖြစ်ကာ ထိုလူနောက်သို့ ပြေး
လိုက်သွားမိလေတော့သည်။

* * *

ထွက်ပြေးသွားသောလူရိပ်သည် ပျောက်ကွယ်သွားပြီးဖြစ်
လေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်း ပြေးလိုက်သွားရင်း ကျောက်တောင်ကြီး
တစ်လုံးအနီးသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ထိုကျောက်တောင်ကြီးအောက်ခြေ၌ လိုက်ဂူကြီးတစ်ခုရှိ
နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်း အံ့ဩသွားသည်။

ထိုလိုက်ဂူကြီးမှာ ကြီးမားကျယ်ဝန်းပြီး လူနေအိမ်တစ်ခု
ပမာ ပြုလုပ်ထားသည်။ မဟုတ်ပါလား။

ရှမ်းကုံးချင်းက သေသေချာချာကြည့်လိုက်မှ လူတစ်
ယောက်က လိုက်ဂူရှေ့၌ရပ်ကာ သူမအားလက်ယပ်ခေါ်နေ
သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ ရွှေရောင်အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားလေ
သည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက....

‘ရှင်ဘယ်သူလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ထိုလူက....

‘မိန်းကလေး ခင်းသားလေးကိုတွေ့ချင်တယ်ဆိုရင် လိုက်
ဂူထဲ ဝင်လာခဲ့ပါ’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှမ်းကု်ချင်း၊ ခံပြင်းသွားလေသည်။

‘လက်စသတ်တော့ အစ်ကိုယစ်ကျင်းကိုဖမ်းဆီးထားကာ ရှင်တို့ကို သိကြသေးတာပေါ့’

ဟု ကြိမ်းဝါးကာ ပြေးသွားလေသည်။

ထိုလူက....

‘မင်းသားလေးဟာ လိုက်ဂုထဲမှာ ရှိနေပါတယ်၊ ကျုပ်ကို နှိပ်အောင်တိုက်ခိုက်နိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ မင်းသားလေးနဲ့ တွေ့ ခုတ်ရပါလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှမ်းကု်ချင်း အံကြိတ်သိုက်သည်။

‘သိကြသေးတာပေါ့’

ဟု ကြုံးဝါးကာ စတင်တိုက်ခိုက်လေသည်။

ထိုလူကလည်း ဖြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ တိုက်ပွဲသည် မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြစ်ပေ၊ လာပြီး တစ်စထက်တစ်စ ပြင်းထန်လာလေတော့သည်။

ရှမ်းကု်ချင်းသည် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် နောက်ဆုတ် ပေးလိုက်ရလေသည်။

သူမ ယှဉ်ပြိုင်နေရာသူမှာ ဝါရင့်သိုင်းဆွေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်မဟုတ်ပါလား။

ထိုရွှေရောင်ဝတ်ထားသူသည် လမ်းနို့သင်၏ တပည့် အကြီးဆုံး အမှတ်တစ် ဖြစ်လေသည်။

အမှတ်တစ်သည် ရှမ်းကု်ချင်းအား ဖိ၍တိုက်ခိုက်ရင်း လက်ရဖမ်းဆီးရန် ကြံရွယ်နေသည်။

ရှမ်းကု်ချင်းအား သွေးကြောပိတ်ဆို့ဖို့ကြိုးစားနေခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထိုအချက်ကို ရှမ်းကု်ချင်း တစ်စထက်တစ်စ ရိပ်မိလာ သည်။

သူမသည် ထိုအချက်ကိုအခွင့်ကောင်းယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် လေသည်။

တိုက်ခိုက်နေရာမှ ဒရော့သွားပါး နောက်ဆုတ်လိုက်၏။

အမှတ်တစ်က....

‘မင်းဘယ်ပြေးလဲ’

ဟု ဆော်ငေါက်ကာ ပြေးလိုက်လာ၏။

ရှမ်းကု်းချင်းက ထွက်ပြေးခြင်းမပြုပါချေ။

သူမသည် ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။

ရုတ်တရက် ရှေ့သို့ပြန်တိုးလိုက်ပြီး လက်ဝါးတစ်ဖက်ကို ဆန့်ထုတ်တိုက်ခိုက်သလို ကျန်လက်ဝါးတစ်ဖက်က အသင့်ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်နက်ပုန်းလေးများဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

အမှတ်တစ် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။

ရှမ်းကု်းချင်းသည် တိုက်ကွက်ကို လျှပ်ကစ်ပြက်ပြောင်းကာ ယခုလိုပြန်လည်တိုက်ခိုက်လာနိုင်လိမ့်မည်ဟု မထင်မိခဲ့ပါချေ။

ထို့ကြောင့်...

လက်ဝါးရွက်ချက်ကို ရှောင်နိုင်လိုက်သော်လည်း လူချင်းနီးတပ်နေပြီဖြစ်၍ လက်နက်ပုန်းလေးများကိုတော့ မရှောင်နိုင်တော့ပါချေ။

လက်နက်ပုန်းလေးများ ထိမှန်သွားလျှင်....

‘အား’

စူးရှစွာဆော်ဟစ်ကာ မြေပေါ်လဲကျသွားလေတော့သည်။

* * *

အမှတ်တစ် မြေပေါ်လဲကျသွားပြီဖြစ်လေသည်။

ရှမ်းကု်းချင်းသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်နေ၏။

သူမသည် အမှတ်တစ်ကဲ့သို့ဝါရဒီသိုင်းသမားတစ်ယောက်အား မည်သည့်နည်းနဲ့မျှ အနိုင်ရမည်မဟုတ်ဟု နားလည်ထားခဲ့လေသည်။

သူမသည် ပရိယာယ်ဆင်နိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ အနိုင်ရခဲ့လားဖြစ်လေသည်။

ရှမ်းကု်းချင်း ကြာကြာဝမ်းမသာနိုင်ပါချေ။

ယစ်ကျင်း၍ ဘည့်နေရာကို သိနေရပြီမဟုတ်ပါကား။

ရှမ်းကုံးချင်းသည် ချက်ချင်းပင် ကျောက်ပူထဲသို့ ပြေး
ဝင်သွားလိုက်လေသည်။

ကျောက်ပူအတွင်းသို့ ရောက်သွားသည်နှင့်...

'ဖလပ်... ဖလပ်'

အကောင်ပံခတ်သံများနှင့်အတူ လင်းနို့များပျံသန်းလာ
သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

'အေမေ့'

ရှမ်းကုံးချင်း ရင်ထိတ်သွားသည်။

သို့သော်...

အန္တရာယ်ကြုံရမှန်းသိလိုက် ဘည်နှင့် လက်နှစ်ဖက်ကို
ယမ်းကာ မေ့ဟွားသင်ပေးခဲ့သော လက်နက်ပုန်းပညာဖြင့်
လင်းနို့များအား ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

'ဝှစ်... ဝှစ်... ဝှစ်'

လက်နက်ပုန်းလေးများ ထရစ်ပစ်လွှင့်သွားလေသည်။

'ဖုတ်... ဖုတ်... ဖုတ်'

လင်းနို့များ တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် အောက်ပြိုက်ကျ
သွားလေတော့သည်။

ရှမ်းကုံးချင်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

ထိုစဉ်...

'သခင်လေး အယ်ဆိုးလို့လဲ'

ကျောက်ပူအတွင်းပိုင်းမှ စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်
လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းလှမ်းကြည့်လိုက်ရာ မီးရောင်များထွက်ပေါ်
လာပြီး အဘိုးအိုတစ်ယောက်က လှုပ်မယှက်ရပ်နေသည်ကို
တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုမျှမကသေး။

ကျောက်ပူနံရံတွင် ခြေတက်များကိုသံကြိုးချည်ကာ မမ်း
ဆီးခြင်းခံထားရသော ယစ်ကျင်းကိုပါ တွေ့လိုက်ရလေသည်။

'အစ်ကို'

ရှမ်းကုံးချင်း ပြေးသွားရန် ယန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ယင်ကျင်၊ သည်လည်၊ ရှမ်းကု၊ ချင်းအား၊ တွေမြင်သွား
ပြီး....

‘ညီမ’

ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုစဉ်....

‘ရပ်လိုက်စမ်း’

အဘိုးအိုက အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

ထိုအဘိုးအိုမှာ လင်းနို့သခင်ဖြစ်လေသည်။

ရှမ်းကု၊ ချင်းသည် သိုင်းလောက၏နာမည်အကြီးဆုံး လူ
ဆိုးကြီးတစ်ယောက်နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်နေရသည်ကိုပင် မေ့
လျော့သွားတော့သည်။

သူမသည် ယင်ကျင်၊အား တွေမြင်လိုက်ရပြီမဟုတ်ပါ
လား။

‘လူယုတ်ခါကြီး၊ ရှင်က အစ်ကိုယင်ကျင်ကိုဖမ်းထား
တယ်၊ သိကြသေးတာပေါ့’

ဟု ကြုံးဝါးကာ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လင်းနို့သခင်က....

‘မင်း ဘာတတ်နိုင်မှာမို့လဲ’

ဟု ပြောရင်း လက်ဝှေ့ယမ်းစာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်
လေသည်။

နှစ်ယောက်သား ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြသည်နှင့်...။

‘ခုန်း’

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရှမ်းကု၊ ချင်း ဒယ်ဒယ်ဖြူဖြူ နေခက်ဆုတ်သွားရတော့
သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

လင်းနို့သခင်က ဟားဟိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘သခင်မလေး၊ မင်းဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ’

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်လေသည်။

တစ်ဖန်....

‘ကျုပ်က မင်းသားလေးယင်ကျင်းကို တာကြောစို့ဖမ်းဆီးခဲ့ရသလဲဆိုတာရာ မင်းသိသလား’

ဟု မေးလာလေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက ဘာမှမပြောဘဲနေလိုက်လေသည်။

လင်းနို့သခင်က....

‘ကျုပ်ဟာ ဧဝိကျန်နယ်၌အရေးကိစ္စကို စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ကျုပ်တကယ်တမ်းစိတ်ဝင်စားတာက ရှမ်းကုံးခြံဝင်းစဲ’

‘ဘာရှုဖို့’

‘မင်းတို့ ရှမ်းကုံးခြံဝင်းဟာ အဖြူရောင်သိုင်းသမားတွေ၌ ရွှေဆောင်လမ်းပြပဲ၊ မကောင်းသူပယ် စောင်းသူကယ်တဲ့နေရာမှာ ရွှေဆုံးက ပါဝင်ဆောင်ရွက်နေတာပဲ မဟုတ်လား’

ရှမ်းကုံးချင်းက....

‘ဒါကို သိုင်းလောကထဲ တစ်ခုလုံး သိကြတာပဲရှုဖို့’

လင်းနို့သခင်က....

‘ကျုပ်တို့ အနက်ဆောင်သိုင်းသမားတွေအတွက်တော့ မင်းတို့ရှမ်းကုံးခြံဝင်းဟာ အကြီးမားဆုံး အနှောင်အယှက်ကြီးတစ်ခုဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို မင်းတို့သိထားသင့်တယ်’

ရှမ်းကုံးချင်းက....

‘လက်စသတ်တော့ ရှင်ဟာ သိုင်းလောကမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဇာတ်မြုပ်နေခဲ့တာဟာ သိုင်းလောကကိုဖျက်ဆီးဖို့ ကျိတ်ပြီးကြံစည်နေတာကိုး’

လင်းနို့သခင်က....

‘ဟုတ်တယ်၊ မင်းသားလေး ယင်ကျင်ရွဲကိစ္စပေါ်လာပြီး မင်းနဲ့ပတ်သက်နေတယ်ဆိုတာလဲ သိလိုက်ရတော့ ကျုပ်က ဒီကိစ္စကိုအသုံးချပြီး ရှမ်းကုံးခြံဝင်းကို ဆုံးမဖို့စီစဉ်ခဲ့တာပဲ’

ရှမ်းကုံးချင်းက....

‘ရှုဖို့အဓိကရည်ရွယ်ချက်ဟာ ကျွန်မပေး? ဟုတ်လား’

လင်းနို့သခင် ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ မှမ်းကိုလိုချင်လို့ ယင်ကျင်းကို ဖမ်းဆီးထား၊
ခွဲရတာပဲ၊ ဒါအပြင် မေတ္တာကိုလဲ ကျုပ် ဆုံးမချင်သေး
တယ်’

‘ရှင်...ရှင်’

လင်းနို့သခင်က...

‘ခုတော့ ခမ်းတို့ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါဘူး’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက...

‘ဘာကြောင့်မတတ်နိုင်ရမှာလဲ’

စကားဆုံးလျှင် တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်
ဆေးသည်။

လင်းနို့သခင်က...

‘သွားစမ်း’

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

သူက လက်ရှေ့ယမ်းလိုက်သောအခါ...

‘ငုန်း’

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းမှာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

သို့သော်...

သူမသည် လဲကျသွားရာမှ လူးလိမ့်ထကာ...

‘ဟား’

ငြာသံပေးပြီး ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်ပြန်သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

လင်းနို့သခင်က ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘မင်း ထပ်ကြီးစားပါဦး’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှမ်းကုံးချင်းက နှုတ်ခမ်းထောင့်မှစီးကျလာသော သွေး
များကို သုတ်ပစ်လိုက်ပြီး...

‘သတိသာထားပေတော့’

ဟု ကြုံးဝါးကာ ပြေးဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်ပြန်လေသည်။

လင်းနို့သခင်က ဟားတိုက်ရယ်ခေမာနေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်...

သူက ရှမ်းကု်းချင်းအား သွေးကြောပိတ်ကာ ဖမ်းဆီး ထားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်....

‘ဝုန်း’

‘ခြမ်း...ခြမ်း’

ကျယ်လောင်ဆော့ဆာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကိုကြား လိုက်ရလေသည်။

လင်းနို့သခင်ရော ရှမ်းကု်းချင်းပါ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြ လေသည်။

ထိုအခါ...

ကျောက်ဝှက်ရံတွင် သံကြိုးများဖြင့် ချည်နှောင်ခြင်းခံနေ ရသော ခင်းသားလေးယင်ကျင်းမှာ အားကုန် ရှမ်းထွက် လိုက်သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရှမ်းကု်းချင်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘အစ်ကို’

ဟု ခေါ်လိုက်လေသည်။

လင်းနို့သခင်က....

‘ငေး...’

မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့် လွတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ယင်ကျင်းသည် လင်းနို့သခင်က ရှမ်းကု်းချင်းအား တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်ကို မကျေမနပ်ဖြစ်နေလေသည်။

ယင်ကျင်းသည်....

‘ဟား’

ငြာသံပေးကာ လင်းနို့သခင်ထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက် လေသည်။

လင်းနို့သခင် ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

အကြောင်းကား....

ယင်ကျင်း၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းအောင် ပြင်းထန်နေသည်မဟုတ်ပါလား။

ယင်ကျင်းက လက်နှစ်ဖက် ဝှေ့ယမ်းလိုက်သောအခါ....

‘ဝှီး...ဝှီး... ဝှီး’

သူ၏လက်တွင် တစ်ပိုင်းတစ်စဖြစ်နေသော သံကြိုးအပိုင်း အစသည် တစ်ဝိမြည်ကာ ရိုက်ချလာလေတော့သည်။

လင်းနို့သခင် ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

သို့သော်....

မထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသဖြင့် မရှောင်နိုင်အောင်ဖြစ်သွား၏။

လင်းနို့သခင်သည် ရှောင်မလွတ်တော့မှန်း သိလျှင် လက်နက်ပုန်းကို အသုံးပြုရန်လည်း အချိန်မရတော့သဖြင့်....

‘ယား’

ငြာသံပေးကာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလိုက်သည်နှင့်....

‘ဝှန်း’

‘အား’

စူးရှ ကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လင်းနို့သခင်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး ကျိုးပဲ့ ကြေမှုကာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

ယင်ကျင်းသည် အိုရန်ကျုံး ဖော်စပ်ခဲ့သည့် အနီရောင် ဆေးလုံးကို သောက်ခဲ့ရသဖြင့် အတွင်းအားများ ကြောက်ခမန်းလိလိ တိုးတက်နေကာ လင်းနို့သခင်အား အနိုင်ယူနိုင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

‘အစ်ကို’

‘ညီမ’

ကဲ့ကဲ့နေသောချစ်သူနှစ်ဦးမှာ ပြန်လည်ဆုံတွေ့မိလိုက်ကြ
လေသည်။

သူတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တင်းကျပ်စွာ ထွေး
ပွဲထားလိုက်ကြလေတော့သည်။

* * *

ယင်ကျင်းနှင့် ရှမ်းကုံးချင်းတို့ ပြန်လည် ဆုံတွေ့မိလိုက်ကြ
ပြီ ဖြစ်လေသည်။

သူတို့ ကျောက်ဂူ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လိုက်ကြသော
အခါ...

‘မင်းသားလေး၊’

‘မြေးလေး၊’

ဝမ်းသာအားရ ခေါ်သံများနှင့်အတူ ပြေးလွှားစာနေ
ကြသော လူတစ်စုကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူစုတွင် ရှမ်းကုံးချင်းနှင့် စင်ကျန်နယ်မှလူများ ပါ
ဝင်နေကြလေသည်။

ယင်ကျင်းနှင့် ရှမ်းကုံးချင်းတို့ တစ်ယောက်ကို တစ်
ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ကြောမီ...

သူတို့၏ဘဝ သာယာလှပစော့မည်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်
သဘောပေါက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

(ပြီးပါပြီ)